

ஜனவரி 1981

சிரித்திரன்

பண்டிதர் தமிழ் ஆராய்ச்சி
மாநாட்டிற்கா பயணம்?

இல்லை... பிரெஞ்சு படிக்க.
பிரான்ஸில் வேலை
யாவது கிடைக்கும்

செய்தொழில்
தொழில்
சிறப்பை
கொடுக்கும்

மேலே ரூபா. 2-00

பொங்கல் சிறப்பிதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

இசையால் வசமாகா இதயமெது!

- உங்களை மெய்மறக்கச் செய்யும் கர்னாடக இசை மேதைகளின் கச்சேரிகள்.
- திரைஇசைப் பாடல்கள்.
- பக்திப் பாடல்கள்.
- தனிப்பாடல்கள்.

அனைத்தையும் நவீன எலெக்ட்ரானிக் கருவிகள் மூலம் துல்லியமாக ஒலிப்பதிவு செய்து தருவதிலும் ரேடியோ-ரேப்ரெக்கோடர்கள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் அனைத்தையும் திருத்தம் செய்வதிலும் விற்பனை செய்வதிலும் முன்னிலையில் திகழ்பவர்கள்.

58, கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 7805.

ரேடியோஸ்பதி
இலிங்க நகர்

உங்கள் தங்க நகைகளுக்கு...

- மகாலட்சுமி மாதிரி ஜோதி வீசுகின்றாயே!
- எல்லாம் ஈஸ்வரன் தந்த வரம்... ஈஸ்வரன் ஜுவல்லர்ஸ் நகைகள்தான் நான் அணிவது.

யாழ்நகரில் நம்பிக்கைக்கும் நாணயத்திற்கும் ஏற்றசிறந்த ஸ்தாபனம்

ஈஸ்வரன் ஜுவல்லர்ஸ்

342 காங்கேசன் துறை வீதி,

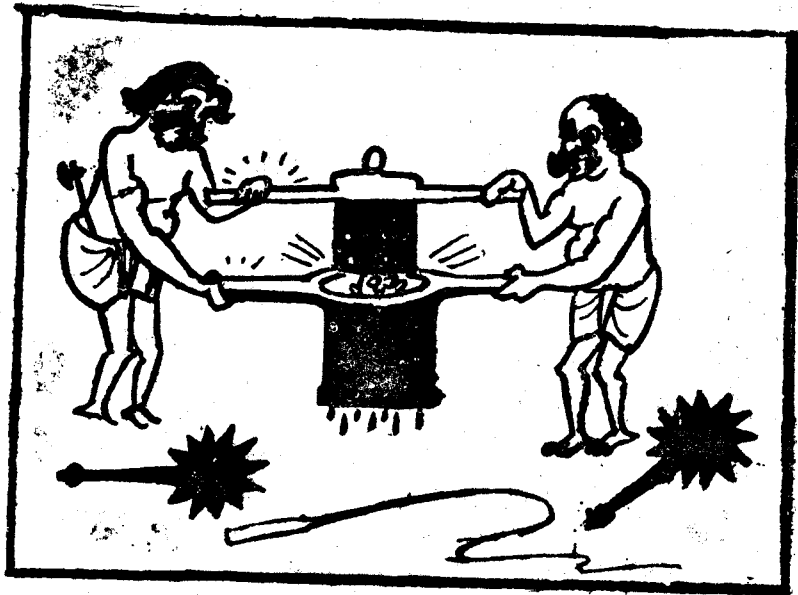
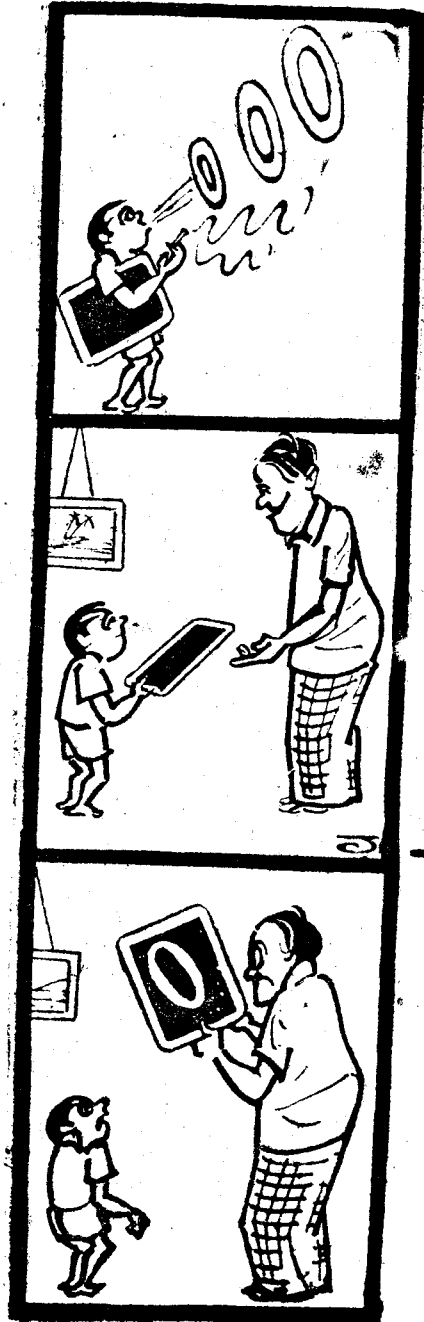
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 8025

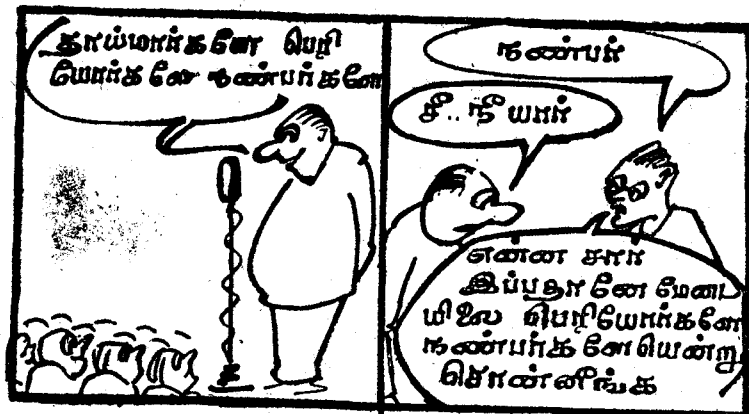
18 ஆண்டுப் பவனியில்

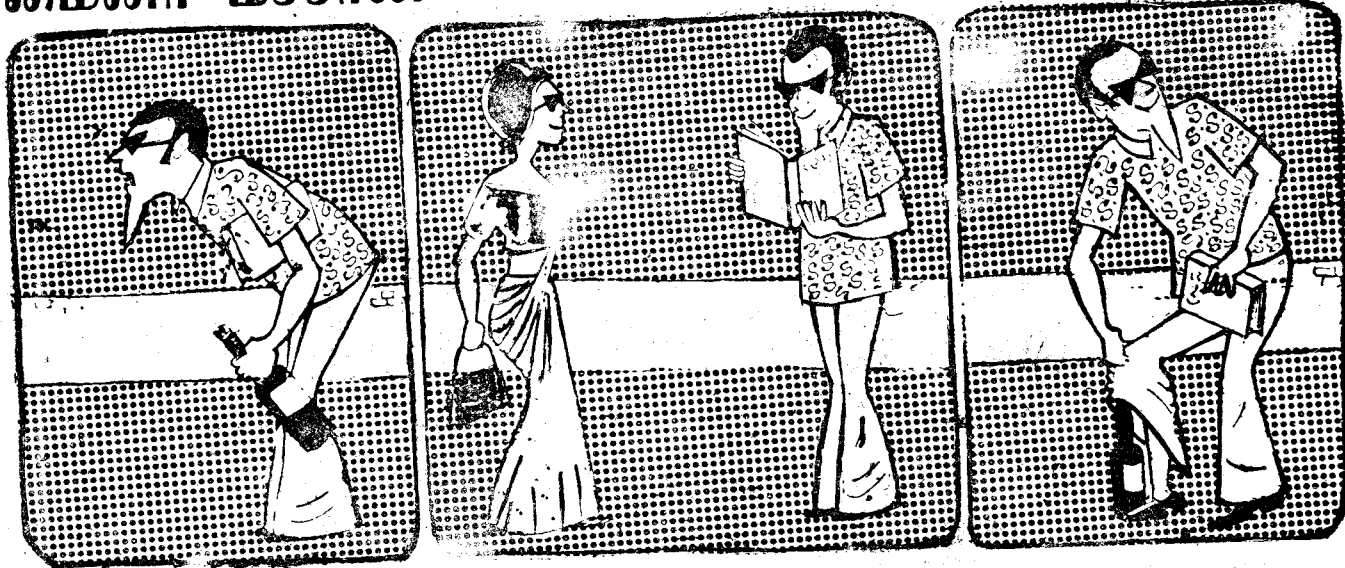
சுதந்திரன்

சித்திரவதை

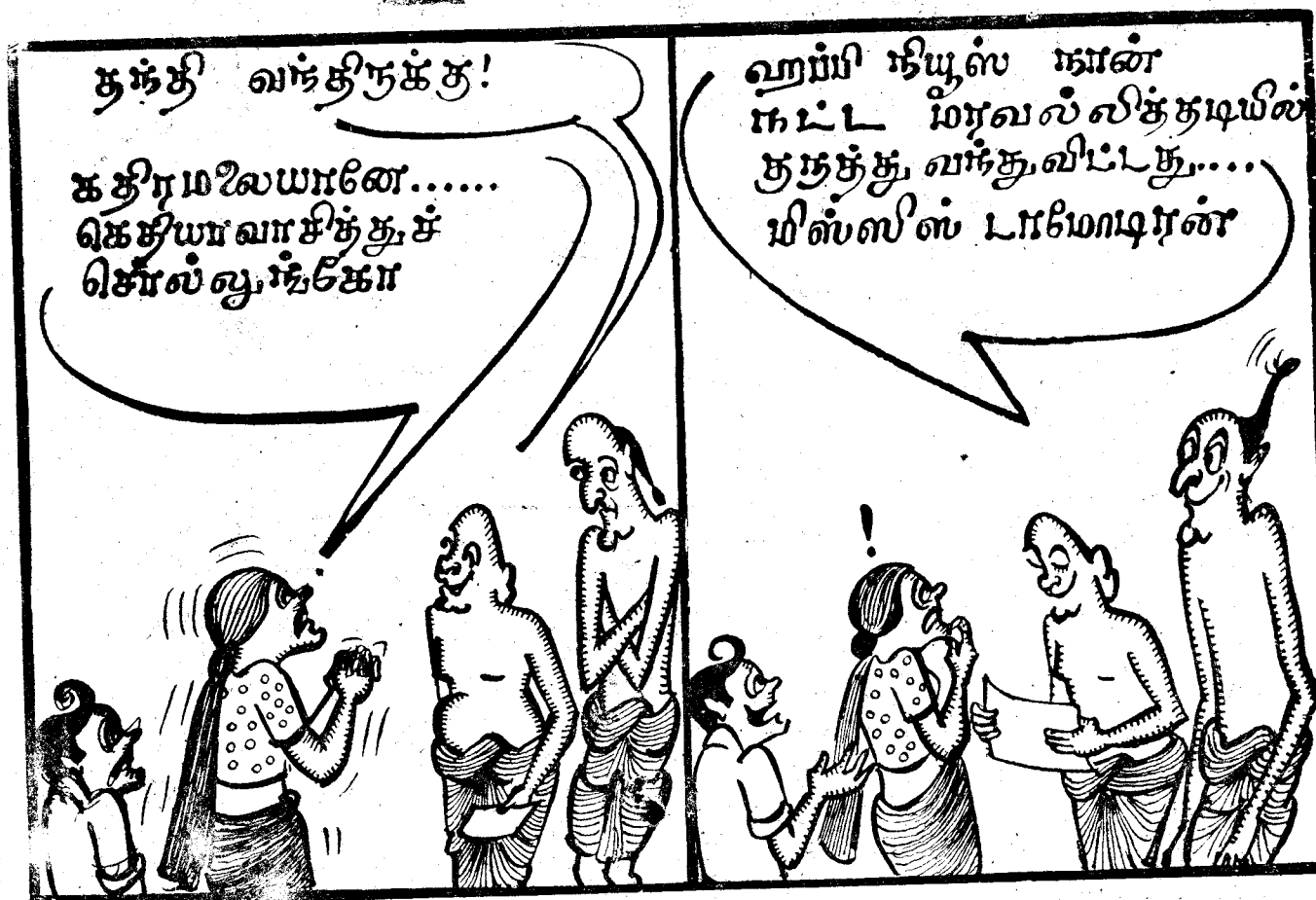

தொழிலாளியைப் பிழித்த முதலாளிக்கு நரகலோகத் தண்டனை.

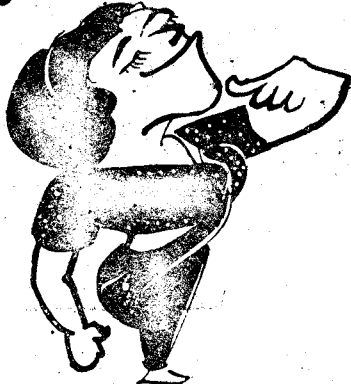
கொழும்புத் தந்தி

பாவையும் பழகப் பழக...

நான்காதல் செய்யும்
காலத்தால் காதுலன்
தொழில் ஒரு கடிதம்
எழுதுகிறார்

② குலியாணம் பதிவு முடிந்த
பின்பு வாடும் ஒரு கடிதம்
எழுதுகிறார்

③ குலியாணம் முடிந்த
பின்பு வாடும் ஒரு
கடிதம் எழுதுகிறார்

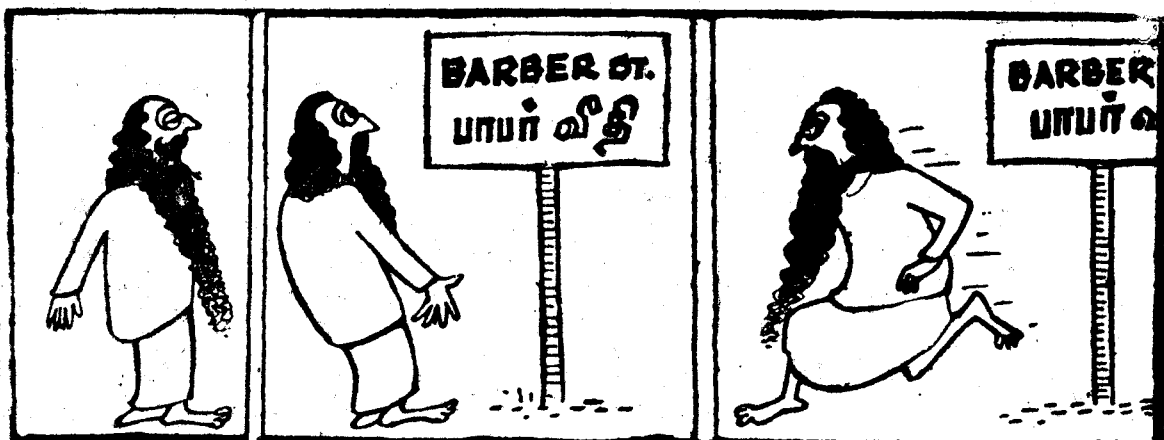
④ பிள்ளை பிறந்த பின்பு
வருடத்திற்கு ஒரு
கடிதம் எழுதுகிறார்

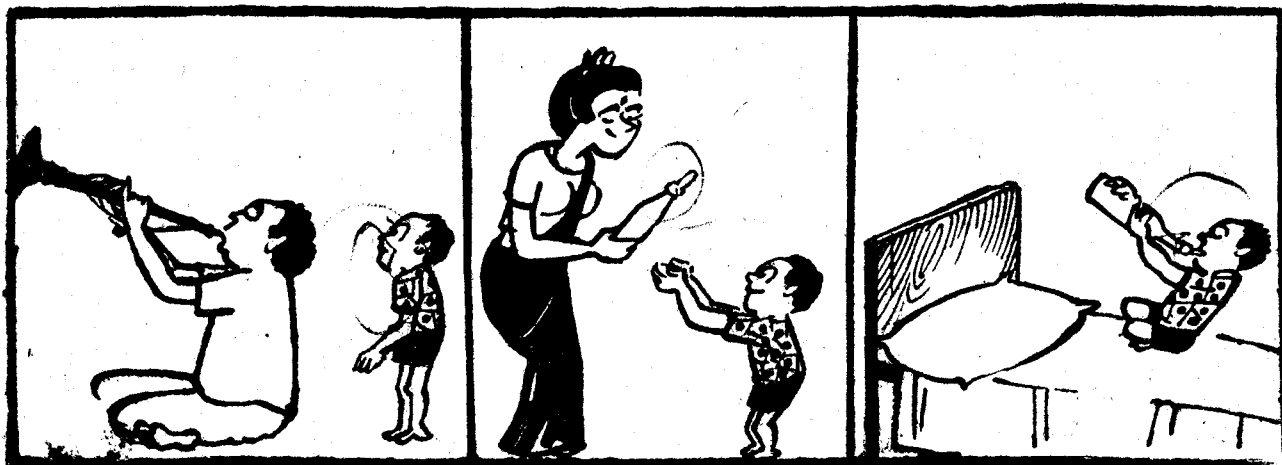
மைனர்
ம
ச
சா
ன்

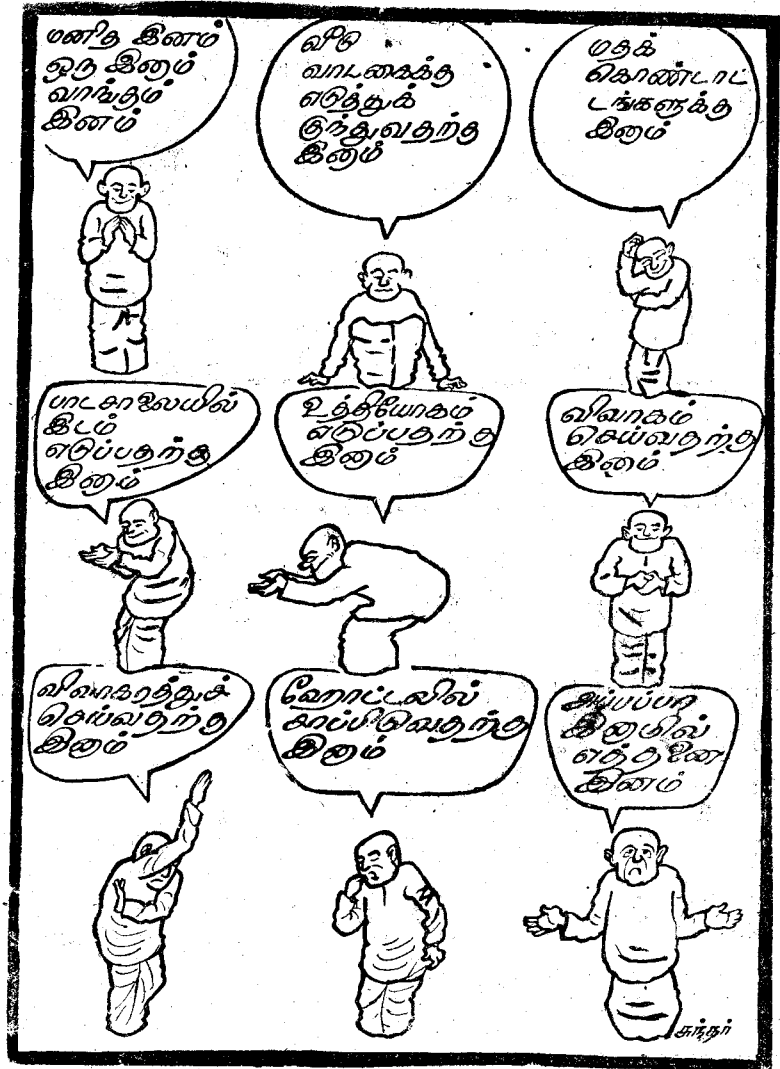
சீனித்தாத்தா

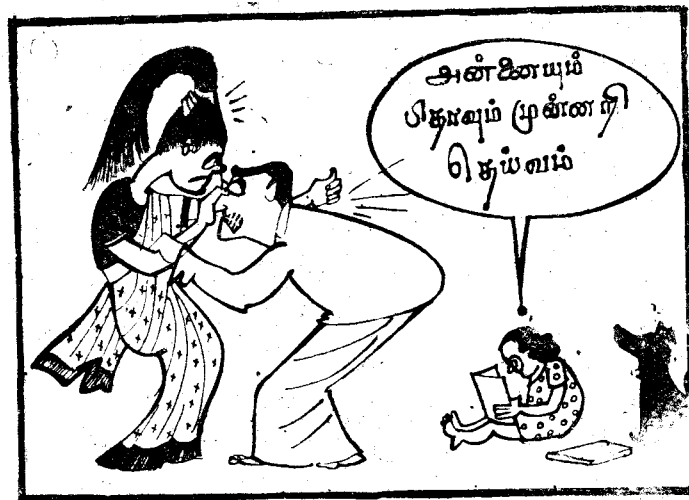

சிட்டி பாபு

ஆடுபாம்பே சுழண்டாடு பாம்பே

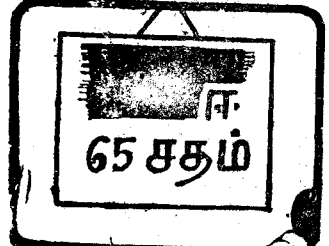
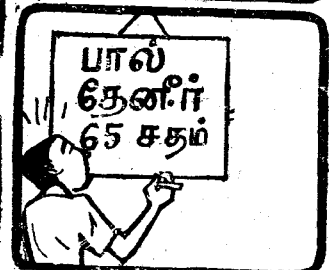
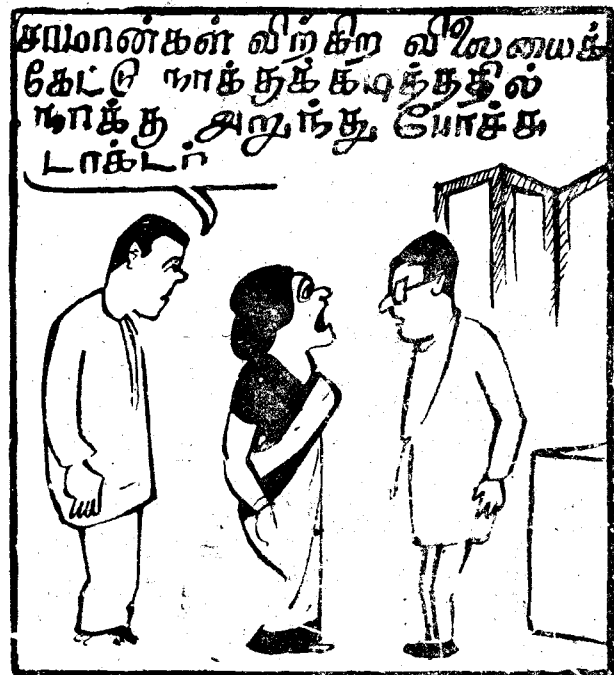

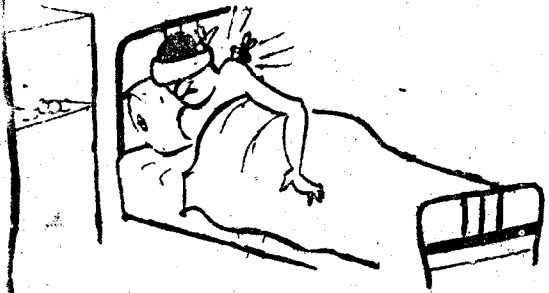
சிரிக்கிற

சின்னமணி

அநடப்புனலே

என்னடிக்டர் கூட்டில் எல்லா
வற்றிற்கும் தட்டுப்பாடு உள்தி
மருந்திற்குத் தட்டுப்பாடுகூடையா!
ஓயாமல் இன்னொருக்கொன்
போடுறீர்களே

போனால் 50 சதம்
வந்தால் 50 பெம்புளை
பிள்ளைகளுக்கும் சீதனம்

உலகம் கெட்டுப் போச்சு!
ஒரு புண்ணியவாழ்வது
கில்லை ஒரு 'அராம'
சாராயம் தடிக்க
வாங்கித்தொகுத்து

தவறான

யோஸ்... நீ என்ன கண்ணை
முடிக்கொண்டா ரோட்டில் போவது?
நீ கண்ணை முடிக்க
கொண்டா கா
ஒட்டுவது?

பேச்சுப்பல்லக்கு...

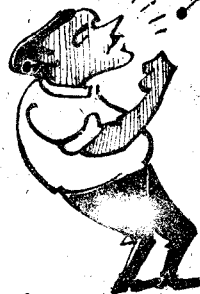
ம.முத்திதில் தமிழ் மொழியின்
மே அந்தஸ்திற்காக எனது
வாழ்க்கையைத் தியாகம்
செய்வேன்

①

பிறகாட்டுத் தமிழ்
சஞ்சிகைகள் கிறீத் துறையைத்
தடைசெய்யச் சட்டம்
கயற்றால் வேண்டுமே

③

நமது அய்காட்டில் சஞ்சிகைகள்
பிரகரிப்போரை உணக்கிவிடுவது
எனது தலைமையாக கடன்...

⑤

நம் நாட்டில் தமிழ் மொழி
வளம் பெருவேண்டும்

②

எங்கள் நாட்டில்
சஞ்சிகைகள் அடிநாடம்
கோன்ற வேண்டுமே

④

தலை மனதுவாய் நிற்பம்...
சஞ்சிகை ஆக்கமர் ஒருவர்
வருகிறார்... தந்தா கட்ட
வேண்டி வரும்

⑥

188

உங்கள் கரத்தில் எங்கள் தரம்

திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கா ஆட்சி செய்த காலம். கோட்டை ரயில் நிலையத்து முன்பாக உள்ள பிரபல தமிழ் ஹோட்டல். அங்கு யாழ்ப்பாணத்து திராட்சைப்பழமெல்லாம் விற்பனைக்கு தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. அங்கு ஓர் அன்பர் ஸ்ரீமாவின் ஆட்சியின் பெருமை எல்லாவற்றையும் வானளாவப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார். “அந்நியநாட்டு உற்பத்திப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்தகாலம் மலையேறிவிட்டது. எங்கள் கண்ணிற்கு முன் இனிமையாகத் தொங்கும் திராட்சைப்பழ மெல்லாம் உள்நாட்டு உற்பத்தி. அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பழங்கள் போல் இனிமையான பழங்கள் என்று கூறிவிட்டு வாயில் ஒரு பழத்தை பிடுங்கிப்போட்டார். பின்பும் உள்ளூர் உற்பத்தியின் பெருமைபற்றி உயரப்பேசுகிறார். மீண்டும் ஒருபழம் வாயில் புகுகின்றது. இப்படியாக ஒருகுலை அவர் வயிற்றுக்குள் புகுந்துவிட்டது. கடை முதலாளி அவரின் பேச்சில் மயங்கி நின்றதால் குலை மாயமானதைக் கவனிக்கவில்லை.

சிரித்திரனும் ஓர் உள்ளூர் பத்திரிகை. நாமெல்லாம் ஆதரிக்க

வேணுமென்று நாவினிக்கப்பேசி விட்டு எனக்கு பட்டையாக நாமம் இட்டுச்சென்றவர் பலர்.

ஒருநாள் ஒருவர் என்னை வெள்ளவத்தையில் சந்தித்து “நீங்கள் நம்ம ஊருக்கு வரவேண்டும், சிரித்திரனுக்கு விழா எடுக்க வேண்டு” மென்று சித்திரித்துக் கொண்டு போனார். “அப்போ நீங்கள் தவறாது சிரித்திரன்படிக்கிறீர்களா” எனக்கேட்டேன்.

“ஓம் ஓம் அயல் வீட்டில் தவறாது வாங்கிப்படிப்பேன்” எனக் கூறி சில நகைச்சுவை விஷயங்களுக்கும் சொல்லிச்சிரித்தார்.

நான் பதட்டப்படாது ‘விழா எடுக்கும் நாளை அறிவியுங்கள் கண்டிப்பாக வருவேன்,’ எனக் கூறி அவ்விடம் விட்டு அகன்றேன். அந்நேரம் எனக்கு ஒரு விஷயம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

ஒரு தடவை கொழும்பிலுள்ள ஒரு முஸ்லீம் அன்பரைச் சந்தித்த போது “என்னோடு (f) பிளற்றில் பலதமிழ்க் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. நான் வாங்கும் ‘சிரித்திரன்’ அத்தனை அயல் வீடுகளிலும் பவனிவருவது வழக்கம். ஒருமுறை அவர்களிடம் “உங்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர் தானே இச்சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்று

கேட்டேன். அவர்கள் ஒருவகை அசட்டுச் சிரிப்போடு ‘ஓம்...ஓம்’ வாங்கத்தான் வேணும்’ என்று கூறிவிட்டு சென்றார்கள். சில தடவை நான் வாங்கும் சிரித்திரினை நான் பார்ப்பதே அயல் வீட்டுப் பவனியை முடித்துத் திரும்பிய பின்புதான். இதில் ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்றால் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாமல் திரும்பி வரும். சிரித்திரனின் அட்டைப்படம் பார்ப்பதற்காக இன்னுமொரு சிரித்திரனை வாங்க வேண்டி நேரிட்டதுமுண்டு.” என்று நகைச்சுவையாகக் கூறினார்.

இப்படியான சூழ்நிலையிலும் சிரித்திரன் விருட்சமாக வளர்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு காரணம் விசுவாசமான வாசகர் கூட்டம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது தான்.

வாசகர் கடிதங்களும் உரமூட்டிய வண்ணமாக இருக்கின்றன. சிரித்திரன் சிறுகதைப்போட்டிக்கும் சிரிகதைப் போட்டிக்கும் பரிசு தந்துதவ பல வர்த்தகப் பிரமுகர்களும், வாசகநேயர்களும் முன்வந்துள்ளனர்.

அண்மையில் ஒரு சிரித்திரன் அன்பர் ரூ 30/- அனுப்பி சிரித்திரன் வளர்ச்சிக்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்திருந்தார்.

தரமான எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும், தரமான வாசக அபிமானிகளின் ஊக்கமும், இருக்கையில் சிரித்திரன் உயர்ந்து கொண்டே போவான் என்பது உறுதி. சிரித்திரன் விற்பனை விற்பன்னர்களையும் எம்மால் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

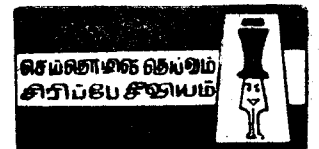
நன்றி. ஆர்

- “சில புத்தகங்களை நுகர்ந்து விட்டுவிடலாம்... வெகுசிலவற்றை அப்படியே சுவைத்துச் சுவைத்துக், கொள்ளவேண்டும்.”

—ஃபிரான்ஸிஸ்பேகன்

- வாழ்வின் அலுப்பான நேரத்தை இன்பப் பொழுதாக ஆக்க நூல்கள் உதவுகின்றன.

— மாண்டெஸ்க்யூ

செல்வி. யசோதா பாலசுப்பிர மணியம் நல்லூர்

கே: தூரதிருஷ்டி ஞானமுள்ள கலைஞன் படைப்பிற்கும் தூர திருஷ்டி ஞானமில்லாத கலைஞன் படைப்பிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: ஒன்று கல்லில் வடித்தகாவியம் மற்றது மண்ணில் தூவிய கோலம்

க. முருகேசு யாழ்ப்பாணம்
கே: எது அபசாரம்?

ப: மதுசாரம், விபசாரம் உள்ள நாடு தனக்கு கலாசாரம் இருப்பது என்று பேசுவது அபசாரம்.

க. சுகுமாரன் கோண்டாவில்

கே: எமது பணம் படைத்தவர்கள் எழுத்தாளர்களின் படைப்பு களை எதிர்பார்க்கின்றனரா?

ப: மகனின் கல்யாண எழுத்தை எதிர் பார்க்கின்றனர்.

கு. சீவரத்தினம் வேலணை

கே: மருடியாரே... அன்று அன் னம் தூது சென்றது. இன்று!

ப: அன்னத்திற்காக தூதுசெல் கிறார்கள்.

சி. வீக்னேஸ்வரன் பரந்தன்

கே: புது வருடத்தின்போது வெடி கொழுத்துவதின் அர்த்தம் என்ன?

ப: அனந்த சயனத்தில் இருக் கும் அரசியல் வாதிகளைத் துயில் எழுப்புவதற்கு.

ச. சரவணபவான் கரவெட்டி
கே: மேடைப் பேச்சாளர்கள் எத் தனை வகைப்படுவர் எனக்கூற முடியுமா?

ப: குறைந்த அறிவுள்ளோர் தூறுவார்கள், நிறைந்த அறிவுள்ளோர் பொழி வார்கள், இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டோர் பெய் வார்கள்.

தி. நாதன் பொத்துவில்
கே: அரசியல்வாதிகளைச் சுற்றித் திரிவோர் பற்றி உமது கருத்து என்ன?

ப: மற்றில்ல பற்றி வளர்வ தற்கு, தென்பில்லாக் கொடி கள்.

த. மோகனதாஸ் கட்டுவன்
கே: பரிணாம வளர்ச்சி பற்றி உமது கருத்து?

ப: அதனால்தான் இந்தப்பரி நாசம்... குரங்கிவிருந்து அணுக்குண்டு தயாரிக்கும் மனிதனல்லவா பிறந்தான்.

ந. வல்லிபுரம் மருதங்கேணி

கே: தமிழ் இனம் இன்று அனாதையாக அலைந்துகொண்டு திரிகின்றது, காரணம் என்ன?

ப: அன்று தமிழ் மன்னர்க ளுக்குள் சண்டை, இன்று தமிழ் அரசியல் வாதிடாளுள் சண்டை. அதுதான் இந்தத் தலை எழுத்து.

க. யோகராசா பரந்தன்

கே: என் கண்களுக்கு சில சமயம் களில் பகலும் இரவாகத் தெரிகின்றதே காரணம்?

ப: கறுப்பு மார்க்கட் வியாபாரி அங்கு நிற்கின்றார். என் பதுதான், அதன் காரணம்.

ப. மரியாம்பிள்ளை மட்டுநகர்

கே: இன்றைய சஞ்சிகை ஆசிரியர்களின் அறிவுபற்றி உமது கருத்து?

ப: பெண்களின் பிறந்த மேனியில் தான். மேதினி அறிவு இருக்கிறது என்று நினைக்கின்றார்கள்.

சி. தமிழ் உரும்புரம்

கே: சில நாகரீகப் பெண்மணிகள் உடலை மூட விரும்புகின்றார்கள் இல்லையே?

ப: அவர்கள் கூலிங் கிளாஸால் கண்ணை மூடுகின்றார்கள், போதாதா?

எம். எஸ். யூசுப் மருதூர்

கே: மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் வகுத்தவரம் என்று பாடுகின்றார்களே உண்மையா?

ப: காணிக்கூம், காசுக்கும் காதலுக்கும் கல்யாணம் பண்ணியிட்டு ஏன் கடவுளில் பழியைப் போடுகின்றார்கள்.

மே. ரேணு - ரமணி

நாவலர் வீதி யாழ்ப்பாணம்
கே: ஒருவரின் குணத்தை எப்படி அறிவது?

ப: அவரை எம். பி. யாக்கி விட்டால் அறிந்து கொள்ளலாம்.

கருணாகரனாதன் வல்வெட்டித்
துறை
கே: எமது கலாச்சாரம் பண்பு
எல்லாம் வேகமர்க மாறிக்கொண்
டிருக்கின்றது. அப்படித்தானே?

ப: ஆம்... இன்று மணப்
பெண் தாலியும் கொண்டு
தனியாகவே சீமை போகின்
றார் அல்லவா, திருமணம்
செய்வதற்கு.

வசந்தகோகிலம் விஸ்வமடு
கே: அன்றைய மனிதன் மனிதாபி
மானம் உள்ளவன் என்கிறேன்?

ப: உண்மை. அன்று சுமை
தாங்கியைக் கட்டிவைத்து
மானசீகமாக மற்றவர்களின்
சுமையைச் சுமந்தான். இன்று
அப்படி ஒன்றில்லையே!

எஸ். இளங்கோவன்
தெல்லிப்பழை
கே: தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள்
காலத்திற்குக் காலம் நடைபெறு
கின்றனவே ஏதும் நன்மை
உண்டா?

ப: தமிழால் வாழமுடியாது
என்று அந்நிய மொழிகற்று
அந்நியநாடு போகின்றார்களே
ஆராய்ச்சி செய்து ஏதுபலன்?

க. ராமநாதன் மல்லாகம்
கே: நாம் இன்று எந்தக்காலத்தில்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.
ப: ரெயிலர்களையில் ஆண் உடை
எது. பெண் உடை என்று
இனம் காணமுடியாத காலத்
தில்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

சி. பரமநாதன் கொடிகாமம்
கே: அன்று சந்திரமதி அணிந்த
தாவி, அவள் கணவன் கண்க
ளுக்கு மட்டும் புலப்பட்டதாம்...
இன்று...

ப: கணவன் தன் கண்களுக்கு
குப் புலப்பட்டக்கூடாது என்று
அடைவு வைக்கின்றான்.

எஸ். வெங்கட்ராமன்
அனுராதபுரம்
கே: மனிதன் மனிதனின் பகை
வனா?

ப: இல்லை தனது பகைவன்...
பிறருக்குச் செய்யும் தீங்கு
களிலும் தனக்குச் செய்யும்
தீங்குகள் கணக்கில் அடங்கா.

M. சசிதரன் வெள்ளவத்தை
கே: மகுடியாரே... உமது புதுவரு
டத் தீர்மானம் என்ன?

ப: நான் ஒன்று நினைக்க அரசாங்கம் ஒன்று நினைக்கின்றதே... தீர்மானமெடுத்து
என்னபலன்.

ர. ராஜர் மானிப்பாய்
கே: கண்ணகி விழா எடுப்பதற்கு
எண்ணி உள்ளேன்... உமது
கருத்து?

ப: தாலித் திருட்டு திக்கெட்
டும் நடக்கும் நாட்டில் ஏன்
ராஜர் கண்ணகி விழா.

மு. தில்லைச்சிவன் அச்சவேலி
கே: எப்படிப்பட்ட வீட்டில்பெண்
எடுப்பது நல்லது?

ப: பாட்டி, பாட்டாவை
அன்பாகப் பேணும் வீட்டில்.

பலராமன் பரந்தன்
கே: பெற்றோர் மறப்பது எது
மறவாதது எது?

ப: திருமணமான மகளின்
வயதை மறந்திருவார்கள்...
திருமணமாகாத மகளின்
வயதை மறக்கவே மாட்டார்
கள்.

ரா. செல்வம்
நாச்சிமார் கோவிலடி,
கே: நீர் மினி பஸ்ஸில் பிரயாணம்
செய்வதில்லையா?

ப: தமிழனென்று சொல்லடா
தலை நிமிர்ந்து நிலவடா என்
கிறார்கள்... எப்படி நிமிர்ந்து
நிற்பது.

க. தங்கராசா கோப்பாய்
கே: இன்று பேரின்பப் பாட்டிற்கு
இடமில்லையே!

ப: ஆம்... இன்று குலோத்
துங்க மகாராஜன் இருந்
திருந்தால் சிற்றின்பப்
பாடல்பாடும் சினிமாக் கவி
ஞர்களை யெல்லாம் சிரச்
சேதம் செய்திருப்பான்.

க. சுமங்கலி வவுனியா
கே: உன்னையே நீ அறிவாய் என
சோக்கிரட்டீஸ் சொன்னாரே...
அறிவதற்கு என்ன செய்யவேண்
டும்?

ப: தனிமையில் உன்னை நீ
சந்திக்க வேண்டும்.

செல்வி ஞானம்பிகை கந்தையா
நல்லூர்
கே: அரசாங்கத்தால் செய்யக்
கூடியது என்ன, செய்ய முடியா
தது என்ன?

ப: வாக்களிப்போரின் வய
தைக்குறைக்க முடியும், விலை
வாசியைக் குறைக்க முடி
யாது.

சி. அம்பிகாபதி அச்சவேலி
கே: எப்படிப்பட்டவன் நாட்டிற்
குத் துரோகி?

ப: தாலிக் கொடியை
அடைவு வைக்க எண்ணும்
கணவன் வீட்டிற்குத்துரோகி
தேசியக்கொடியை அடைவு
வைக்க எண்ணும். அரசியல்
வாதி நாட்டிற்குத்துரோகி.

ப. நந்தகுமார் அராலி
கே: மகுடியாரே... உமக்குப் பிடிப்
பது எது, பிடிக்காதது எது?

ப: ஐயர் சுலோகங்கள் சொல்
வது பிடிக்கும் அரசியல்வாதி
கள் சுலோகங்கள் சொல்வது
பிடிக்காது.

மோன்: 444

தந்தி: 'இரத்தினம்'

ஓவியத்திற்கு

அஜந்தா

சிற்பத்திற்கு

மாமல்லபுரம்

சித்திர நகைகளுக்கு

ஹரன் ஜிவல்லர்ஸ்

உங்கள் தரமான தனித்துவமான

நகைகளுக்கு

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ஹரன் ஜிவல்லர்ஸ்

R. G. பில்லிம்

50, கன்னாதிட்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்

புடவைப் பூங்கா

வனிதையர் வண்ண ஓவியமாகத் திகழ
வானவில் வர்ணங்களில்
வகைவகையா தினிகளுக்கு

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்

Kanesan Stores

63, 78, K. K. S. Road,
JAFFNA.

T. Phone: 7169, 8025 தொலைபேசி.

பரிசு எழுத்தாளர்களின் பாராட்டுக்கள்

- தங்கள் பத்திரிகையால் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில், எனது சிறுகதைக்கு மூன்றாம் பரிசு கிடைத்தது என்ற மகிழ்ச்சிமிகு தகவலை தங்கள் டிசெம்பர், 80 சிரித்திரன் இதழில் கண்ணுற்று ஆனந்தித்தேன்.

ரீடகு சிறுகதைகளைப்பே

5. நேர வரும் தங்கள் சஞ்

சூ, இலக்கிய நோக்

பு, ஆழ்ந்த மனிதாபிமா

னச் சிந்தனைச் சிதறல்களும்

வாசகர்களுக்குத் தெரியாதா?

பல ஆண்டுகளாக இடர்க

ளுக்கு மத்தியில் அதுதொடர்

ந்து வெளிவருவதே வாசகர்

களின் அபிமானம் கிஞ்சித்தும்

குறையவில்லைத்தானே என்று

சொல்லாமல் சொல்கிறதே.

இத்தகைய தரம்மிகு சஞ்சி

கையால் நடாத்தப்பட்ட

போட்டியில் பரிசு கிடைத்

ததை எனது இலக்கியவாழ்

வில் பெரும் பேருக்கிருது

கிறேன், அதற்காகத் தங்க

ளுக்கு எனது அன்பு நன்றி

யைத் தெரிவிக்கிறேன்.

முத்து குணரத்தினம்

'ஆலங்கை வங்கி' மட்டக்களப்பு.

●

□

- சிரித்திரன் சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு கிடைத்ததையிட்டு பெருமை அடைகிறேன். சிரித்திரனில் கதைகள் வெளிவருவதே எழுத்தாளனின் திறமைக்கு அளவுகோலாக இருக்கும் போது இரண்டுதரம் சிரித்திரன் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்றது, எனக்குப் பெருமைதருகிறது. சிரித்திரனால் வாழ்ந்தவரும் இளம் எழுத்தாளனாகிய எனது ஆகங்கள் தொடர்ந்

தும் 'சிரித்திரனில்' வெளிவந்து எண்ணற்ற வாசகர்களைச் சந்திக்கும்.

மலா அசோகன்

'பூங்கோ இல்லம்'

வியாபாரிமூலை பருத்தித்துறை.

●

□

தங்கள் பத்திரிகை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் எனது சிறுகதை முதற்பரிசு பெற்றதை இட்டுநான் மிகவும் பெருமை அடைகிறேன். இலக்கிய உலகில் எந்தக் கொம்பர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் கதையின் தரத்தை மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு அவற்றைப்பரிசீலித்து வெளியிட்டுவரும் 'சிரித்திரன்' பத்திரிகையில் எனது கதைக்கு கிடைத்த அதியுர் கௌரவமாக கருதுகிறேன்.

எனது 'ஆடுகால்கள்' சிறுகதை கதை அமுதமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிபார்சுக் கடிதங்களுக்கும், நேரடி அறிமுகம் உடையோர்குமே சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பத்திரிகைகள் மலிந்த இவ்வேளையில் எங்கே ஓர் முலையில் கிடந்த என்னை தூக்கி நிறுத்திய உங்கள் மன விசாலத்தை எண்ணிப் பெருமையடைகிறேன்.

'எடிட்' பண்ணுகிறேன் என்று கதையின் உணர்ச்சி மிக்க பகுதிகளை அறுத்துக் கொட்டாமல், எப்படி சிருஸ்டிகர்ந்தாவால் சிருஸ்டிக்கப்பட்டதோ அப்படியே பிரகரிக்கும் பத்திரிகை யொன்றின் ஆதரவைவிட ஓர் எழுத்தாளனுக்கு வேறு என்ன பேறுவேண்டும்?

வடகோவை வரதராசன்
கோப்பாய்.

சீரான சிரித்திரன் அட்டை

- ஒவ்வொரு தடவையும் அட்டைப் பிரச்சினைகள் சமகால நிகழ்வுகள் பற்றிய கருத்துப் படங்களே சிரித்திரனின் அட்டையை அலங்கரித்தன. கொஞ்சம் டிரூப்பதாலும், ஜாலை இதழ் இன்னும் சற்றுப் பொலிவோடிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. குறைசொல்வதற்கு இடமேயில்லாதபடி இதழ்மணம் கமழ்கிறது.

அதுவும் அட்டைப்படம்—

'விஷப் பாம்புகளுடன் உலக

சாதனை' என்ற அறிவிப்பு

உங்கள் கற்பனையில்லாதபடி

வடிவமே அலாதி யானது!

யதார்த்தமான உண்மைகள்

அருமையான கலைவடிவம்

கொண்டுள்ளதைப் பாராட்

டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

விடைவாசி கழுத்தைப்பிடித்து

நெரிக்க... கலப்படம் வயிற்

றைக் கலக்க...வேலையில்லாத்

திண்டாட்டம் வலதுகையை

முறித்தெடுக்க... பதுக்கல்

கிழிவிருந்து தருணம் பார்த்

திருக்க...சீதனம் பிள்கதவால்

வந்து நாடி பிடிக்க... லஞ்சம்

காலடியை மெல்ல வருட...

இனத்துவேஷம் மட்டும்

இவையெல்லாவற்றையும்

கடந்து ஆல்போல் தழைத்து

அறுகு போல் வேருன்றி,

பேரரவென எழுந்து நின்றார்

பரிக்க... பாவம், சாதி எனும்

கோட்டான் மட்டும் பல்

விழந்த பெட்டிப் பாம்பாக

அடங்கிக் கொண்டிருக்க....

ஸ்ரீமான் பொதுஜனத்தின்

சாதனையே சாதனைதான்;

அருமையான கருத்துப்படம்.

வி. கே. மகேஸ்வரன்
மட்டக்களப்பு

கருவிதைகள்

சுவர்(கம்)நாடி

நாடு
குட்டிச்
சுவரானால்
கழுதையும்
சுற்றியநாடு
போகும்.

பாவசங்கீர்த்தனம்

என்னை
உரைத்துப்
பார்க்காதீர் ...
நான்
செம்புடன்
கலந்த
சொர்ணம்—
கற்பிழந்தபொன்,

தாரப்படுத்தல்

தமிழனே
தமிழினத்தின்
சுற்றுவன்.
சினர்
சிங்களர்
தமிழ்ப்பெண்ணை
திருமணம் செய்ய
செவ்வாய்க்குற்றம்
காண்பதில்லை

வர்மன்

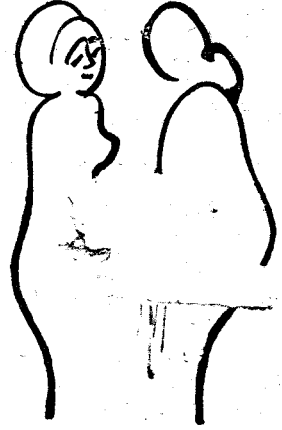
நிலைப்பாடு

அன்று
கலைவளர்த்துத்
தமிழர்
நிலைவளர்த்தான்
பாரி
இன்று
விலைவளர்த்து
மக்கள்
நிலைகுலைத்தான்
வியா பாரி.

தலைவிதி

கற்பனைக்
குதிரையால்
இறங்கிய
அடக்குடை
முதலாளி
சொன்னார்
“கோவலன்
கிலம்பை
அடமானம்
வைத்திருந்தால்
சிரசை இழந்திருக்கமாட்டான்”

- பொங்கல் மடல்களும்
யதார்த்தமாக இருந்தால்
என்ன, பொங்கல் வாழ்ந்
துப் பத்திரத்தில் எருதிற்
குப் பதிலாக டிராக்டர்
போட்டால் என்ன?

- கோயிலில் தினமும், நீஎன்ன
வேண்டுவது?
- ☐ அந்நிய நாட்டில் இருக்கும்
என் கணவனுக்கு ஞாபக
மறதி வரக்கூடாது என்று.
- தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு
போகவில்லையா?
- ☐ நான் அதிலும் பெரிய ஆராய்ச்சி
யில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.
- என்ன ஆராய்ச்சி?
- ☐ தமிழனுக்குள் ஏன் ஒற்றுமை
யில்லை என்ற, ஆராய்ச்சியில்.
ஜோக்கிரட்டீஸ்

தை பிறந்தால் வழி பிறக்குமா?

- வீதியில் மேடு, பள்ளம் இல்லாது வாகனம் ஓடவழி பிறக்குமா?
- தரப்படுத்தல் நீங்கி சர்வகலாசாலையில் இடம் கிடைக்குமா?
- அந்நிய நாட்டில் வேலை வாய்ப்புக் கிட்டுமா?
- வேலை நிறுத்தத்தால் உத்தியோகமிழந்தோருக்கு மீண்டும் வேலை
கிடைக்குமா?

சிரித்திரன் சந்தா விபரம்

1 வருட சந்தா ரூ. 25/-

6 மாத சந்தா ரூ. 13/-

சந்தா பணத்தை காசோலையாக எஸ். சிவஞானசுந்தரம்
என்ற பெயருக்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

கபாடம் திறமினோ

நாம்
கும்பிடும்
குமரக் கடவுள்
மனைவி
குறத்தி...
குறவர்
எமக்கோ
கோயில்
கதவடைப்பு

—சுதுமலையோன்

புதுவருடத் தீர்மானங்கள் 10

1. அதிகாலையில் எழுவேன் நித்திரை வராவிடில்
2. மது அருந்த மாட்டேன் என்பணத்தில்
3. விவாதத்திற்குப் போகமாட்டேன் கராட்டி தெரிந்தவனுடன்
4. கடன் கேளேன் ஞாபகக்காரரிடம்
5. நேரத்தோடே நித்திரைசெய்வேன் நல்ல திரைப்படம் வராவிடில்
6. அறிவை வளர்த்துக்கொள்வேன் அயல்விட்டு ஏடுகளில்.
7. பெண்களை ஏறெடுத்துப் பாரேன் அழகில்லாவிடில்.
8. தேக அப்பியாசம் செய்வேன் செரிக்காத வெளைகளில்.
9. அன்றைய வேலையை அன்றே செய்வேன் அரட்டை கிடைக்காவிடில்
10. இறைவனை வழிபடுவேன் இடைஞ்சல் வந்தால் மட்டும்.

சித்திரகானம்

எருமைக் கன்று: அம்மா, வீதிவிப்பத்துக்கு காரணம் என்ன? தாய் எருமை: மனிதன், மற்ற மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி விடுவதில்லை.

ஜோக்கிட்டுஸ் கேஜிக்குஸ்

நாட்டு வைத்தியர்: இது விலை வாசியால் சுவாசிக்க முடியாது ஏற்பட்ட மார்படைப்பு இந்த நோய்க்கு என்னிடம் குளிகையோ, துளோ இல்லை.

1ம் ஆயுள் கைதி: நீயும் நானும் தான் நாட்டுப்பற்றுள்ளவர்கள்.

2ம் ஆயுள் கைதி: எப்படி?

1ம் ஆ. கைதி: அந்நியநாடுபோவதைக் கனவிலும் எண்ணுவதில்லை.

● கோயிலுக்குள் இப்போ ஊது பத்தி சாம்பிராணி, கற்பூர மணமே கிடையாது.

□ ஏன்?

● பக்தர்கள் பூசிவரும் அந்நிய நாட்டு அத்தர்மணம், அந்த மணங்களை அழக்கிறது.

● என்ன நீதிமன்றத்தில் சனக் கூட்டம்.

□ காணிவிலை உயரவேலி வழக்கும் பெருகி கொண்டு போகின்றது.

● உங்க பத்திரிகையில் பாட்டி வைத்தியம் தொடங்கினால் என்ன?

□ இல்லை 'பாட்டி' வைத்தியம் தொடங்கினால் நல்லது என நினைக்கிறேன். அரகியல் பாட்டிசனாக்குள், வாத்தவீக்க மடைகிறது.

● அன்று உலகில் தத்துவஞானிகள் இருந்தார்கள். இன்று ஏனில்லை?

□ இன்றும் தத்தும் ஞானிகள் இருக்கின்றனர். அதாவது கட்சிவிட்டு கட்சி தத்தும் ஞானிகள்.

Smile Please

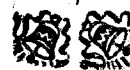
YES THANK YOU

வாழ்க்கைமலரச் சிரியுங்கள்
உங்கள் சிரித்த முகத்தை
சற்குணத்தில்
மடம் பிடியுங்கள்

Old No. 51
New No. 137
Main Street, JAFFNA.
T'phone: 7893

நாகரீகமான
கண்ணாடிப் பொருட்களுக்கும்
கோப்பை வகைகளுக்கும்

கொழும்பில் சிறந்த இடம்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்
ரீ.எஸ்.ரீ.பி.ரீ.அன்கம்பனி

49 டாம் வீதி, கொழும்பு 12

போன்: 31035

- சிரித்திரன் சிறுகதைப் போட்டியில் 1ம் பரிசுபெறும் இரு 'மகுடக்கதை'களுள் ஒன்று இக்கதை—
- இப்பரிசினைப் பெறும் 'மருதூர் அலிக்கான்' சிரித்திரன் வாசகர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமானவர் பல பரிசுகளையும் பெற்றவர்—
- அவருக்கு எமது பாராட்டுகள்—
- இக்கதைபற்றிய வாசகர் விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம்.

—ஆசிரியர்

ஒன்றுக்குள் ஒன்றாய் உருவாகும் சபலங்கள்

1ம் பரிசு பெறும் மகுடக்கதை

உள்ளத்தில் கிடந்து உழலுகின்ற உளைச்சல்களினால் நித்திரை வருவது என்பது கஷ்டமான ஒரு காரியமாய் போய் விட்டது. இன்று இரவுகூட இரண்டரை மணிக்குப்பிறகுதான் நித்திரை செய்தான். பிந்தி நித்திரை செய்ததனாலோ என்னவோ ஏதோ ஒரு வகையான சோர்வு, அவனுள் விழிப்படைந்து வருகின்ற செய்கையில் இருந்தும் விடுபட்டுக் கொள்வதற்காக கரங்களை எறிந்து, உடலை நெளித்து மிக லயிப்போடு சோம்பலை ஈடேற்றி விட்டு வெளியேவந்தான். பாதைகளில் ஜனநடமாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

பாடசாலைகளில் கல்விச் சூனையை மொண்டு சுவைக்கச்

செல்கின்ற மாணவர்களும்....., கந்தோர்களில் கடமையேற்க விரைகின்ற அரச ஊழியர்களும், அன்றையப் பொழுதுக்கான ஊதியத்தைத் தேடி ஓடுகின்ற உழைப்பாளர்களும்..., அந்தப் பாதையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைப்போன்று தானும் இயங்க முடியாமல் போய்விட்டதே என்பதை நினைத்து வேதனையடைந்து கொண்டான். வேதனையின் மிகைப்பால் கீறுண்ட இதயமுடன் வீட்டின் உள்ளே வந்தான்.

“சுபஹு” தொழுதுவிட்டு வந்த தந்தை குர்ஆனை ஒதிக் கொண்டிருக்கின்றார். ஒன்பது மணிக்கு முன்பாக பிரார்த்தனையை முடித்து விடுவார். முடிக்கப் படாது குறை வேலையுடன் கிடக்கும் ‘பாயை’ இழைத்து முடிப்பதன்மூலம் ஐந்துருடாய் ஒன்றை பெற்றுக் கொள்ளலாமே என்ற நினைவுடன் பாயை இழைத்து முடித்து விடுவதில் தீவிரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது நான்

மட்டும் சும்மா கிடக்கிறேனே..., என்ற ஒரு நினைவு அவனுள் சுழிகொண்டது. எதிரே கொழுவப் பட்டிருந்த கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்த்தான். தேயிலைத் தூள்களைத் தூவிவிட்டது போல சவரம் செய்யப் படாது இருந்த முகத்தைத் தடவிக்கொண்டு அடுத்த அறையினுள் கிடந்த கதிரையினுள் போய் அமர்ந்து கொண்டான்.

அந்தக் கதிரையில் போய் அமர்ந்துகொண்டபோது அதற்கு முன்னால் கிடந்த மேசையில் கண்கள் குத்திட்டு நின்றன. அந்த மேசையை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் மனத்துள் ஏதோ ஒரு சந்தோஷம் பளிச்சிட்டது. அந்த மேசை தனது எழுத்துப் பணிக்குச் செய்துகொண்டிருக்கும் உதவிகளை நினைவு கூர்ந்து

மருதூர் அலிகான்

● காதால் கேளாதே
வாயால் பேசாதே
என்ற தத்துவத்தை
ஹெல்மெட் போதிக்கிறது.

கொண்டான். அந்த நினைவோடு
நினைவாக ஏதோ எழுதிமுடிக்க
வேண்டும்போல் பட்டது.

சில வாரங்களுக்கு முன் எழு
தப் பட்டுமுடிக்கப்படாமல் அரை
குறை பிரசவத்தோடு அந்தக்
கொப்பிக்குள் மடித்து வைக்கப்
பட்டிருந்த சிறுகதையை எடுத்து
அதன் முன்பக்கத்தில் எழுதி
விடப்பட்டிருந்த நாட்குறிப்பைப்
பார்த்தான். இன்றோடு ஒருமாத
மும் பதினாறு நாட்களையும்பெற்று
அரைகுறை நிலையோடு உயிர்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அதன்
துரதிஷ்ட நிலையை நினைத்து
மனத்துள் சிரித்துக்கொண்டான்
அதன் வாழ்வு ஏதோவொரு
காரணத்தால் இடைநிறுத்தம்
செய்யப்பட்டிருக்கலாம், என
நினைவு கொண்டவன் மீண்டும்
அதற்கு உயிர்கொடுக்க முனைப்புக்
கொண்டிருந்த. போது தான்
அந்த வார்த்தை அவனைத் திடுக்
கிடச் செய்தது. “சுமமா எழுதி
எழுதி என்னத்தைக் கண்டாய்
போட்டுட்டு” எங்காவது போய்
ஒரு வேலையைக்கீலையப் பாரன்...
தறி அடிக்கப் பழகி இருந்தாலும்
இன்னேரம் எவ்வளவோ உழைச்சி
யிருக்கலாம். சுமமா காலத்தையு
ம், நேரத்தையும் வீணாக்கிட்டு
எழுதிக்கிழிச்சிக்கிட்டு இருக்காரு
எழுத்து உனக்கு என்ன சோறு
போடப்போகுது...” ஒதிமுடித்த
‘குர்ஆனை’ மேசையில் வைப்ப
தற்காக வந்த தந்தை கூறிய
வார்த்தைகள் இதயத்தை தைத்
தன்.

இந்த வார்த்தைகளுக்கு அர்த்
தங்கள் தேடிக்கொண்டு காரி
யத்தை வீணடிக்க விரும்பவில்லை
அவன். அவருக்கு மனத்தில் பட்
டதைச் சொல்லியுள்ளார். அதன்

படி நடக்க முடியுமானால் காரி
யத்தில் இறங்க வேண்டியது
தான். இல்லையென்றால் இவ்வா
ருன வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்
கொண்டு சுமமா இருக்கவேண்
டியதுதான். என்று சொல்லிக்
கொண்டு மனத்தை இலேசாக்க
முற்பட்டாலும், துன்ப நினைவுள்
தோய்ந்த சிந்தனை எங்கோ
சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டி
ருந்தன.

படிப்பை முடித்துவிட்டு வீட்
டோடு வந்து அடங்கி பவ்ரு
டங்கள் நகர்ந்து விட்டன. இத்
தனை வருட காலமாக அவர்களும்
பொறுத்துத்தான் இருந்தார்கள்.
இனியும் பொறுத்துக் கொள்வது
என்பது முடியாத ஒரு காரியமாய்
போய்விட்டது. ஒருவருடைய
உழைப்பில் ஒன்பது பேரைகரை
ஊர்ப்பது என்பது கஷ்டமாகப்
போகின்ற நேரங்களில்லல்லாம்
திட்டுதலுக்கு ‘கருவாகி’ப் போயி
ருக்கும் தன்னை நினைத்து அழுது
தீர்த்து விடவேண்டும் போல்
இருந்தது அவனுக்கு.

மேலும் அவ்விடத்திலிருந்து
கொண்டு அந்தச் சிறுகதையை
எழுதி முடிக்க முடியாத ஒருநிலை
யில் மனோநிலை சலனப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தது. “கலை இலக்கி
யம் மேல்தட்டு வர்க்கத்தவருக்கே
உரியது” என எங்கோ ஒருஇடத்
தில் அறிஞன் ஒருவன் சொல்லி
யது அவனுக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்
தது. உண்மையும் அதுதான்.
பிரச்சினைகளில் அழுங்கிப்போய்
உள்ளவர்களால் பயன்படுத்தப்
படாமல் போவதும், படைக்கப்
படாமல் போவதும், ஒரு நூர
திஷ்டம்தான், என முணுமுணுத்
துக் கொண்டு ஒருமாதமும், பதி
னாறு நாட்களும் எழுதி முடிக்கப்
படாமல் இருந்த சிறுகதையை
மடித்துத் திரும்பவும் அதேகொப்
பிக்குள் வைத்துவிட்டு வாசிக
சாலைக்குப் போகின்ற எண்ணத்
துடன் எழுந்தான். கொடியில்
கிடந்த ‘சேட்’ ஒன்றை அணிந்து
கொண்டு வெளியே வந்தான்.

வீட்டுக்கு எதிரே உள்ள அந்
தச் செம்மண்பாதையால் சென்று
இடதுபக்கமாக விலகி நீண்டு
போகின்ற அடுத்த பாதைக்குள்
இறங்கி நடையை துரிதப்படுத்திக்
கொண்டிருந்தபோது, ஓங்கி
உயர்ந்த மதிலுக்கு மேலால்
தெரிகின்ற கல் வீட்டுக்குச் சொந்
தக் காரண ஹமீட் ‘ஹலோ
கான் வெயாறில்...” என்ற ஆங்
கில வார்த்தையை மிக நளின
மான முறையிலே பிராயோகம்
செய்து அவனது நடையை தடை
செய்தான். வாயிலே புகைந்து
கொண்டிருந்த சிகரெட்டை
கைக்கு மாற்றிக்கொண்டு “கான்
என்ன ஒன்றுக்கும் ரை பண்ண
வியா...?” என்று மீண்டும்
அவனை கதையைத் தொடர்ந்
தான்.

“ரை பண்ணத்தில் என்ன
ஹமீட் கொறச்சல்... அதுதான்
ஒன்றும் கிடைப்பதாக இல்
லையே...” என்று சொல்லிவிட்டு
அவ்விடத்தில் நின்று கொண்டு
மேலும் அவனோடு கதையை
வளர்க்க விரும்பாதவனுய் ஹமீட்
நான் அவசரமாய் போய்க்கொண்
டிருக்கன்...” என்ற வார்த்தையை
வலிந்து இழந்து கூறிவிட்டு அவனை
விட்டுப் பிரிந்து நடையை துரி
தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

யமதுதன்; பிரபோ! பூலோகத்
துக்கு உயிரை எடுக்கப்போ
கும்போது ஏன் இப்போ
எருமைமீது போகாமல் நட
ந்து போகிறீர்கள்?

யமன்: அங்கே இப்போ எரிபொ
ருள் விலையெற்றத்தால் உழ
வுத் தொழிலுக்கு டிராக்
டரைவிட்டு எருமையைத்
தான் பாவிக்கப் போகிறார்
களாம். ஒருசமயம் எனது
எருமையும் திருட்டுப்போய்
விடலாம் அதனால்,

—ச. ரா. பா

ஒருகுரல்; நான்தான் புளியமரத்
துப்பேய். போய்வரும் ஆட்
களை அடித்துக்கொல்கிற
கழகம்.

மற்றக்குரல்; நீ ஒவ்வொரு ஆட்
களாகத்தானே அடித்து
வதைப்பாய். நான் ஒரே
அடியில் ஆயிரக்கணக்கான
வர்களைத் திணறடிக்கிறேன்.

ஒருகுரல்; யார் நீ?

மற்றக்குரல்; நான்தான் விலை
வாசிப்பேய்.

நண்பனை விட்டுப் பிரிந்து
வெகு தூரத்தில் சென்று கொண்
டிருந்தாலும் அவனோடு ஒட்டி
உறவாடிக் கொண்டிருக்கின்ற
சில தகவல்களை மட்டும் பிரித்து
விட முடியவில்லை அவனால். தன்
னோடு படித்து தனது கல்வித்
தகமையை விடவும் குறைவாகப்
பெற்ற கல்வித் தகமையை
உடைய நண்பனுக்கு, பணமும்
அரசியல் செல்வாக்கும் ஒன்றோ
டொன்று உறவாடி அரசாங்க
வங்கியொன்றில் வேலைபார்க்கும்
நிலையை அவனுக்குப் பெற்றுக்
கொடுத்ததை அவனால் மறக்க
முடியவில்லை. தான் வேலையற்றி
ருக்கும் போது நண்பன் ஒருவன்
வேலையில் அமர்ந்துள்ளதை நினை
த்து சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்
ளும் மனோநிலை அவனுக்குண்டு.
என்ன செய்வது? எல்லாமே
இந்தச் சமூக அமைப்புத்தான்...
எனத் தனக்குள்ளேயே முணு
முணுத்துக் கொண்டு அடுத்த
பாதைக்குள் மாறிச் சற்றுத்தூரந்
தான் சென்றிருப்பான். மற்றொரு
நண்பர் பைசுக்களில் வந்து
கொண்டிருந்தார் நண்பர்களையா
வது தேடிக்கொண்டோமே...
என்ற ஒருவகையான திருப்தி
அவனுள் சுழிக்கொண்டது.

“பாறுக் மாஸ்ட்டரை சந்
திக்கணும் கான்...” சைக்கிளைச்
சுல (F) ப் பண்ணிக்கொண்டு
அதில் அமர்ந்து கொண்டே நண
பர் நியாஸை கதைத்துமுடித்தார்.

“அப்படியா... நான் வாசிக
சாலைக்குப் போகலாமெண்டு வந்
தன்... ஒருக்கா போயிட்டுபோவம்
வாங்களன்... “என்பதில் கொடு
த்து அழைத்து முடிவதற்குள்.

“நான் கொஞ்சம் பாறுக்கிட
வீட்ட போயுட்டு வாறன் நீங்க
முந்திப் போங்களன்...” எனபதில்
கூறிவிட்டு சைக்கிளைச் சுழலவிட்
டார் நியாஸ்.

இருவரும் எஸ். எஸ். சி. சித்தி
யடைந்து விட்டு ‘அட்வான்ஸ்’
லெவல் எடுப்பதற்காக ஒன்றாகப்
படித்து விண்ணப்பிக்கின்ற இறு
திக் காலகட்டத்தில் என்பது
ரூபாய் பணம் கிடைக்காததால்
தான் பரீட்சை எடுக்க முடியாமல்
போனதும், நியாஸ் பரீட்சை
எழுதி மூன்று பாடங்களில் சித்தி
பெற்று அத்தகமைக் கேற்ற ஆசி
ரிய நியமனத்தைப்பெற்று படிப்
பித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்
பது பழைய கதையாகும். தன்னை
விட்டுப் பிரிந்து சென்று கொண்
டிருக்கும் நண்பர் நியாஸை ஒரு
முறை திரும்பி பார்த்துவிட்டு
நடையை துரிதப்படுத்திக்
கொண்டிருந்தான்.

‘சற்றுத்தூரம் சென்று
‘மெயின்’ வீதியின் மருங்கில்
நடந்து கொண்டிருந்த அவனுக்கு
வாசிகசாலைக்கு அருகே உள்ள
தேவீர்க்கடை ஒன்றைத்தாண்ட
வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலை
ஒன்று ஏற்பட்டதை எண்ணிப்
பரிதாபப்பட்டுக் கொண்டான்.
இப்படித்தான் ஒருநாள் வாசிக
சாலைக்கு வந்து கொண்டிருந்த
போது பக்கத்து ஊர் நண்பர்கள்
நண்பர்கள் இருவரைச் சந்திக்கும்
வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர்களு
டன் சிலநிமிடங்கள் பேசிக்
கொண்டிருக்கும்போதே ‘‘ரீகுடிப்
பம்’’ என்ற அசட்டுத் தைரி
யத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு
தேவீர்க்கடையின் உள்ளே கூட்
டிச் சென்றான். வெளியே வரும்
போது ‘இரண்டுரூபாய் இருபத்தி
ஐந்து சதம்’ எனக்கணக்குத்தலை
நிமிர்ந்தது. நண்பர்களுக்கு விளங்

காமல் ‘நானைக்கு என்றுமிக மெது
வாகக் கடையின் முதலாளியின்
காதுக்குள் குசு குசு து விட்டு
வந்து ஏழு நாட்கள் நகர்ந்துவிட்
டது. அந்தக் கடையினைத் தாண்டிச்
செல்வது ஒரு பிரச்சினையாக
தோன்றிய போது வீட்டுக்குத்
திரும்பிச் செல்வது ஒரு பிரச்சி
யாக தோன்றியபோது வீட்டுக்
குத் திரும்பிச் செல்லும் முடி
வொன்றும் அவனுள் எழுந்தது.
என்ன செய்வதென்றே புரியாம
லும், அப்பணத்தை என்ன வழி
யால் கொடுத்துத் தீர்ப்பது என்
பது தெரியாமலும் தத்தளித்துக்
கொண்டிருந்தபோது அறிமுக
மாவ நண்பர் ஒருவர் சைக்கிளில்
வந்து கொண்டிருந்தார். கை
காட்டி அந்த சைக்கிளின் முன்
வாயில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு
‘வேகமாய் மிதி’ என நண்பனை
அவசரப்படுத்தி அந்தக் கடையை
தாண்டிக் கொண்டான். நண்ப
ருக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு
வாசிகசாலைக்குள் நுழைந்தான்.

உள்ளே பலரும் பத்திரிகை
களில் தங்கள் முகங்களைப்புதைத்
துக் கொண்டிருந்தார்கள். சந்
தர்ப்பம் வரும்வரை காத்திருந்து
தினகரன் பத்திரிகையைக் கை
மாறி முன்பக்கத்தில் உள்ள
செய்தியை விழிகளினால் துள்ளி
வியபோது திடுக்கிட்டுப்போனான்
‘‘ஐயாயிரம் கணித விஞ்ஞான
ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே நியம
னம் என்று தடித்த எழுத்துக்க
ளால் அந்தச் சேதி எழுதப்பட்ட

வீட்டுக்காரர்; (ஹெல் மெட்
போட்ட ஆசாமியிடம்) என்
னய்யா இது வாடகைப்
பாக்கி பத்துமாசமா நிற்கி
றது. எவ்வளவு தரம் கேட்
டாலும். உமது மண்டையில்
ஏறமாட்டேனென்கிறது.
உமது தலை என்ன மரமண்
டையா?

ச. ரா. பா

ஆண் அட்டை; கண்ணே... உன் கவலைக்குக் காரணம் என்ன?

பெண் அட்டை; மனிதன் வெளியிடும் சஞ்சிகைகளின் அட்டை அருவருப்பாக இருக்கு.

—ஜோக்கிரட்டஸ்

டிருந்தது. அவன் சென்றமாதம் விண்ணப்பம் செய்துவிட்டு மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த 'கஷ்டப் பிரதேசங்களில் படிப்பிப்பதற்கென்று கோரப்பட்டிருந்த விண்ணப்பம் ரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது அந்தச் செய்தியின் சாரமாகும். அந்தப் பதவிக்கு விண்ணப்பம் செய்துவிட்டு பிடிக்கவேண்டியவர்களை யெல்லாம் பிடித்து, தஞ்சம் அடைந்து அந்த நியமனத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த நியமனம் ரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்தபோது அவனுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. மேற்கொண்டும் அவ்விடத்தில் இருந்துகொண்டு பத்திரிகையை வாசிக்க முடியாத ஒருநிலையில் அவனது உள்ளம் வேதனைகொண்டது. கையில் இருந்த பத்திரிகையை வேறொருவரிடம் கொடுத்துவிட்டு வெளியே வந்தான். எண்ணங்கள் எல்லாம் எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற அபகீர்த்தியின் அர்த்தங்களை விளங்கிக்கொள்ள முடியாமலும், விளங்குவதன் மூலம் என்னதான் செய்து விட முடியும் என்ற அவநம்பிக்கையுடனும் சிந்தனையை சிதறடித்துக் கொண்டிருந்தான். திரும்பவும் வீட்டுக்கே பயணமாகின்ற முடிவோடு வேரோர் குறுக்குப் பாதையை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு சோர்ந்துவரும் நடையை சுறுசுறுப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

வீட்டுக்கு வந்தபோது தபாற்காரன் கொடுத்துவிட்டுச் சென்ற

கடிதம் மேசையில் கிடந்தது. அதனை உடைத்துப் பார்த்தான். படிப்பிப்பதற்காக குடும்பத்துடன் குடிபெயர்ந்து கொழும்பில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அண்ணர் அதனை எழுதியிருந்தார். "கூறிய அந்தவேலை கைக்கூடாமல் போய்விட்டது. ஊரில் தான் ஏதாவது ஒன்றைப்பாரு... என்று அந்தக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தார். அண்ணரிடமும் ஒரு வேலை தேடும்படி எழுதியிருந்தான். அவர்தான் என்னசெய்வார் பனாபுடங்களில் ஏறி இறங்கி இருப்பார். முடியாத பட்சத்தில் கடிதத்தை வரைந்து இருக்கின்றார். என்று சமாதானப் பட்டுக் கொண்டு வீட்டுக்கு எதிரே இருக்கும் செம்மண் பாதையின் மருங்கில் கிளைபரப்பி நிற்கும் வாகை மரத்து நிழலில் வந்துநின்று கொண்டு அந்தப் பாதையைப் பார்த்தான். அந்தப்பாதை எது வித சலனமும் இன்றி வழமை போல் நீண்டு கிடந்தது. அதனை அவனது விழிகள் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. ●

பாரதியின் முன்னுரை

1908ல் வெளியான பாரதியின் ஸர்வதேச கீதங்கள் என்ற கவிதைத்தொகுப்பிற்கு 'மகாகவி' எழுதிய முன்னுரை கீழேதரப்பட்டுள்ளது.

"ஒருமையும் யௌவனத் தன்மையும் பெற்று வழங்கும் பாரத தேவியின் சரணங்களிலே நான் பின்வரும் மலர்கள் கொண்டு சூட்டத் துணிந்தது எனக்குப் பிழையென்று தோன்றவில்லை யான் சூட்டியிருக்கும் மலர்கள் மணமற்றன வென்பதை நன்கறிவேன். தேவலோகத்துப் பாரிஜாத மலர்கள் சூட்டத்தகுதி கொண்ட திருவடிகளுக்கு எனது மணமற்ற முருக்கம் பூக்கள் அணிக்குறைவை விளைவிக்குமென்பதையும் நான் தெரிந்துள்ளேன். ஆயினும் உள்ளன்பு மிகுதியால் இச் செய்கையிலே துணிவு கொண்டுவீட்டேன். சாக்கியன் எறிந்த கற்களையும் சிவபெருமான் மலர்களாகக் கருதி அங்கீகரிக்கவில்லையா? அதனையொப்ப எனது மணமற்ற பூக்களையும் பாரத மாதா கருணையுடன் ஏற்றருள்க!

— சி. சுப்பிரமணிய பாரதி

அந்தோ பரிதாபம்!

இராவணனால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு தனியே இருந்து கவலைப்பட்ட சீதையைவிட.

அரசு, சேனை, கணவன், மகன் இவர்களை இழந்து பரிதவித்த சந்திரமதியைவிட,

ஐந்து கணவன்மார் எதிரே இருந்தும் துச்சாதனனாக துகிலுறியப்படும்போது துடித்த திரௌபதியைவிட, டிக்கட்டுக்குப் பணம் கொடுத்துவிட்டுப் படிக்கட்டில் பிரயாணம் செய்யும் ஒருபிரயாணிதான் பரிதாபத்துக்குரியவர்.

—கௌரி

2-ம் பரிசு பெறும் அழுதக்கதை

இளவாலை விஜயேந்திரன்

- சிரித்திரன் சிறுகதைப் போட்டியில் 2-ம் பரிசுபெறும் இரு 'அழுதக்கதை'களுள் ஒன்று இக்கதை—
- இப்பரிசினைப் பெறுபவர் இளவாலை விஜயேந்திரன்
- அவருக்கு எமது பாராட்டுகள்—
- இக்கதைபற்றிய வாசகர் விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம்.

—ஆசிரியர்

எங்கள் விலை ஒன்றரை ரூபாய்...

தருமுவுக்குத் தெரியும் வான் வரும்நேரம். ஒழுங்கையில் சாவ தானமாய் நடந்து வரும்போது தஞ்சிட்டியை வான் கடக்கும் ஓசை அவனுக்குக் கேட்டது. அவன் ரோட்டுக்குப் போய்த் தென்னை மரத்தடியில் வாழைக் குலையை வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தான். வேலைக்குப் போகும் சில பெண்களை ஏற்றிக்கொண்டு வான் அவனிடம் வந்தது.

பாதையின் குறுக்கே அவன் கையை நீட்டினான்.

கண்களை நிமிர்த்தித் தனக்கு மேலே உள்ள கண்ணாடியில் பார்வை புதைத்திருக்க வாளை நிறுத்திவிட்டு ஓரக்கண்ணால் தரு முவைப் பார்த்துச் சிரித்தான் டிரைவர். வழக்கமான பிரயாணி என்கிற பழக்கம்தான்.

வாழைக்குலையைத் தூக்கிக் கொண்டு வானின் பின்புறம் ஓடினான் தருமு. கடைசிவரிசை ஆசனத்தில் இருந்த யாரோ ஒரு இளைஞன் வாழைக்குலையைக் கவ

னமாய் வாங்கிப் பின்புறம் சரித்தே பேணப்படும் வானின் பலகைமீது ஏற்றினான் பக்கத்தில் பலகையையும், வானையும் பிணைக்கும் சங்கியியில் பிடித்துத் தாவி ஏறினான் தருமு. வான் ஒரு குலுக்கலோடு புறப்பட்டது.

வானுக்குள் தெரிந்தவர்கள் அதிகமில்லை. தருமுவைவிட எண்ணிப் பதினைந்துபேர் மட்டுமே இருந்தனர். பண்டத்தருப்பு மின்தறியில் வேலைசெய்யும் பெண்பிள்ளைகள் ஆறுபேர். அவர்கள் கட்டியிருக்கிற சேலையிலேயே அவர்களை முத்திரை குத்தினான். டிரைவரையும், கிளினரையும் தவிர ஏழுபேர். அவர்களெவரையும் அவனுக்குத் தெரியாது.

டிரைவர் இடக்கையால் ரேடியோவை திருகிவிட்டான். 'பொங்கும் பூம்புனல்' வானுள் நிறைந்தது 'மச்சாளைப் பாத்திங்களா... மலைவாழைத் தோப்புக்குள்ளே! தருமு அந்தப்பாட்டை மெதுவாய் முணுமுணுத்தான். பின்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்

தருமு. வானின் கீழாகக் கறுப்பு ரோட்டு விரைவாக ஓடியது.

"சைக்கிள் வித்தாச்சு... ரேடியோ வித்தாச்சு" என்று தனக்குள்ளே சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டான். ரேடியோ இருந்தால் சந்தைக்குப் போகாத நாட்களில் 'பொங்கும் பூம்புனல்' கேட்கலாம், சைக்கிள் இருந்தால் சந்தைக்குப் போக வான்காசு கொடுக்கத் தேவையில்லை.

பெரியவிளாணில் பண்டத் தருப்பில் படிக்கும் நாள்குபெண்களும், முன்தறிக்கு போகும் இரு பெண்களும் ஏறினார்கள். ஒவ்வொருவராகத் தருமு பார்த்தான். பார்த்துவிட்டு பெருமூச்செறிந்தான்.

தங்கச்சியவை பிள்ளை இடம் கிடக்கு போங்கோ... அண்ணை பிள்ளேற்றிலை இருக்கிறவை கொஞ்சம் தள்ளியிருங்கோ பாப்பம்... எண்ண ஆச்சி நடுவழியிலே குந்தாதை. வழியை விடு...

- வீடு வாசலிலே தான் திருடித் தொலைக்கிறார்கள் என்றால் கிணற்றுக்குள்ளேயும் திருடத் தொடங்கி விட்டார்கள் பாவிப்பயல்கள்.

□ என்னது? கிணற்றுக்குள்ளேயா?

- ஆமாம். எழுபது ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிப்போட்ட திறம் வாளி நேற்று அள்ளும் போது அறுந்து உள்ளே விழுந்துவிட்டது. எடுக்கப் போனால் அதையும் காணோம்.

ச. ரா. பா.

தருமு கொஞ்சம் தள்ளி இருந்து தங்கச்சியை இருக்கவிடு'.

வான் புறப்பட்டது தருமு ஓரக்கண்ணால் அவனைப் பார்த்தான். அவன் இருக்கும் விதம் அவன் இருக்கத் தடையாய் இருக்கும் என்றுணர்ந்து கால்களை ஒடுக்கினான். ஒருமுறை வான் குலுக்க அவன் தன்மீது பட்டதை ஆசையோடும், பயத்தோடும் ஏற்றுக் கொண்டவன் பல்விதமாகச் சற்றுதள்ளி இருந்தான். அவன் வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“பண்டத்தரிப்பில் இறங்கி றையெல்லாம் காசை எடுங்கோ” என்றபடி வானின் பின்புறம் சரிந்துள்ள பலகைக்கு வந்தான் கிளினர்.

அவன் திரும்பினான். கிளினரின் கையில் இருபத்தைந்து சதக்

குற்றியை வைத்தான். கிளினர் அந்தக் குற்றியோடு கிடைத்த ஸ்பரிசத்தில் தன்னை மறந்திருக்க வேண்டும். அசட்டுத் தனமாய்ச் சிரித்தான். தருமு அவனை ஏக்கத் தோடு பார்த்தான்.

தருமுவின கையிலிருந்த இருபத்தைந்து சதக்குற்றிகள் இரண்டு கிளினரிடம் மாறியது. கூடவே வலிந்து சிரிக்கவேண்டியிருந்தது. பண்டாக இருந்தால் எழுபத்தி ஐந்து சதம் பழக்கமில்லாத வானிருந்தால் எழுபத்தி ஐந்து சதம். பழக்கத்துக்காகவும் இருபத்தி ஐந்து சதத்துக்காகவும் ஒரு உதிரிச் சிரிப்பு.

சந்தைக்கு முன்னால் வான் நின்றபோது பின்பக்கமாகவே கீழிறங்கினான் தருமு. பக்கத்திலிருந்த ‘தங்கச்சி’ கால்களை அகலித்துக் கொண்டாள். அவனை விட வேறும் மூன்றிபேர் சந்தையடியில் இறங்கினார்கள். வேறு சிலர் ஏறினார்கள்.

வாழைச் சருகு சுற்றப்பட்ட ருப் பழம் உதிராமல் பாதுகாக்கப்பட்ட அந்த இதரை வாழைக் குலையைக் கீழிறக்கினான் தருமு. வான் புறப்பட்ட பிறகு வாழைக் குலையைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு ரேட்டைக் குறுக்கறுத்

துச் சந்தையினுட் சென்றான். சந்தைக் குத்தகை வாங்குபவன் ரிக்கெற் ஒன்றை நீட்டினான். தன் இடது கையால் அதை வாங்கி சேர்ட் பொக்கற்றினான் வைத்தான். வலப்புறம் திரும்பிப் பாதையின் நடுவில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள சைக்கிள்களை விலத்தி வாழைக்குலைச் சந்தையை அடைந்தான்.

நலிந்துபோன இரு இதரைக் குலைகளுக்கிடையில் தனதுவாழை குலையை வைத்து போர்த்தியிருந்த சருகுகளை அகற்றிவிட்டான். வாழைக்குலைத் தரகன் மணியத்தைத் தோளில்தட்டிக் தனது குலையைக் காட்டிவிட்டு, வந்திருக்கும் ஏனைய குலைகளைப் பார்க்கத் தொடங்கினான்.

ஏழெட்டு இதரைக் குலைகள் வந்திருந்தன. ஒரேயொரு கப்பல் ரெண்டு சுகந்தன், நாலு மொத்தன் ஒருபச்சை நாடான் ஒரு செவ்வாழை... மிச்சம் பத்தோ பண்டெண்டோ கதலிகள் தான். இனியும் குலைகள் வரும். குறைந்தது இன்னும் பத்துக் குலைகள் வரும். நாற்பது ரூபாய்க்குமேல் விற்கக்கூடிய குலைகள் ஒன்றும் இல்லை. அப்படியான குலையொன்றின் வரவைத் தருமு எதிர்பார்த்தான்.

வாக்கும் நோக்கும்

விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவியெய்யும் காரியாலயம் அது. ஊழியர்கள், விவசாயிகளைப் பொருட்படுத்தாது ஊர்வம்பு அளந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ராஜாஜியவர்கள் எழுதிய வாசகம் நினைவில்லாதது.

“படிப்பற்ற ஏழைகளிடம் அன்பும் அனுதாபமும் காட்டுங்கள். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் அவர்கள் ஒருவிதத்தில் நம்மைவிட அதிகமாகவே இந்தத்தேசத்திற்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். இவர்களுடைய மிகப் பெரியசொத்து நேரம்தான். ஆகவே அவர்களை அநாவசியமாகக் காக்க வைக்கக்கூடாது.”

சேர்வரிசை

பொருளாதாரம்
போதா தென்று
சீதனம் வாங்கும்
சீமான் களே!
பொருள் - ஆதாரந்தான்
ஆனால்
பொருளா
தாரம்?

அகளங்கன்

“மணியம்... இந்த இதரையைச் சொல்லு என்ன விலையெண்டு...?”

“இருபத்தெட்டுச் சதமெண்டால் எண்ணிறன்” இதுமணியம்.

வாழைக்குலை வாங்க வந்தவர் அதிருப்தியோடு முகத்துதச் சுழித்தார்.

குறைக்கேலாதே மணியம்...?

இது கறிக்கடையில்லை, மற்ற நாளெண்டா இதின்ரைவிலை முப்பது சதம்”

“சரி... இதைச் சொல்லுபாப்பம்”

“ஒரேவிலை... இருபது சதம் வேண்டாட்டி விடும்தம்பி”

மணியம் மறுபுறம் திரும்பிக் கொண்டான். கப்பல் குலையை யாரோ விலை கேட்டார்கள். நாற்பது சதம் சொன்னான் மணியம். தனியாக வந்தால் இந்தவிலை இல்லாவிட்டால் முப்பதே சதம்.

தருமு சிறிதுதூரம் பின் சென்று மதிலில் ஒருகாலும், நிலத்தில் ஒருகாலமாக, மதிலின் சாய்ந்து கொண்டான். மதிலின் அப்பால் தோசைக்கடையின் வாசம் நாசியுள் நிறைந்தது. அவன் இன்னும் சாப்பிடவில்லை. ஒரேயொரு வெறும் தேனீர் அவனது உடலை ஒன்பது மணிவரை கவனமாக உறுதி பிறழாது பேணும். பின்பு கட்டாயம் அவனுக்குப் பசிக்கும்.

வண்டிற் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினான் தருமு தம்பித் துரையின் வாழைக்குலைகள். மாட்டின் நாணயக்கயிற்றை இழுத்து வண்டியை நிறுத்தினான் தம்பித் துரை. சந்தைக் குத்தகைக்காரன் ஓடிவந்து ஆறு ரிக்கற்றுக்களை நீட்டினான். தம்பித்துரை அவற்றைவாங்கினான்.

புதிதாய்வரும் வர்ழைக்குலைகளை மணியம் போய்வரவேற்பான். பாரம்பரியமோ, சட்டமோ அப்படிச் செய்யும்படி சொல்லவில்லை. மணியத்தின் வழக்கப்படி அவ்வாறே செய்யவேண்டும். வாசலில் தம்பித்துரையின் வண்டில் வரும்போதே சிலநல்ல குலைகளை மணியம் எதிர்பார்த்தான் விளானில் பெரிய வாழைத்தோட்டம் தம்பித்துரையினுடையது தான்.

தருமு தம்பித்துரையைப் பார்த்துச் சிரித்தான். தம்பித்துரையும் சிரித்தான். சந்தைப் பழக்கம்தான்,

தருமு எதிர்பார்த்த நாற்பது ரூபாய்க் குலையொன்றும், வேறு மூன்று இதரைக்குலைகளும், ஒரு கப்பல்க் குலையும், ஒரு மொத்தனும் வந்திருந்தன. தருமுவுக்கு மனம் சோர்ந்துபோனது. தனது நிலை விலை குறையப்போகிறது என உணர்ந்தான்.

தம்பித்துரையின் இரு இதரைக் குலைகள் விலைபோன பிறகும் தருமுவின் குலை அப்படியே கிடந்தது, நேரம் போகப்போக விலை குறையும். எப்படியாவது யாரிடமாவது குலையைச் செலுத்தி விடத்தவித்தான். ஆனால் அதை வெளியில் காட்டவில்லை. சந்தைக்குள் பலரும் தவிச்சமுயல் அடிக்கிற பேர்வழிகள். கொஞ்சம் இளகினால் அரை விலைக்கேகொண்டு போய் விடுவார்கள்.

“இந்த இதரைக்குலை என்ன மாதிரி...?”

அந்த மனிதர் அரைக்கை நாஷனலும் நாலு முழ வேட்டியும் அணிந்திருந்தார். தலையில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியளவு மயிர்கள் இருந்தன. கறுப்பு பிரேம் கண்ணாடி போட்டிருந்தார். விரலில் ஒரு மோதிரமும். வாய்க்குள் தங்கப்பல்லும் மினுங்கின. வலக்கை மூக்கிலிருந்த கண்ணாடியை மேலே தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. இடதுகை பொக்கற்றினுள் இருந்தது.

“இருபத்தேழுசதம் சொல்லிக் கிடக்கு... கேளுங்கோ”

“இருபத்தி ஐந்து சதம் கேக்கிறன்.”

“என்ன தம்பி... குடுக்கவே?”

தருமுவுக்கு யோசனையாய் இருந்தது. கவலையுமாய் இருந்தது.

ரசிகன்; என்ன கதாசிரியர் படைப்பில் மண்வாசனை கமள வேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்திங்களே! உங்கள் படைப்பில் அந்நிய நாட்டு அத்தர் மனம் மூக்கைப் பிடுங்குதே.

கதாசிரியர்; “கதாநாயகன் அந்நியநாடு போய் வந்தவர்.

—அதிமதுரம்

தது. உடன்பட்டுத் தலையை ஆட்டினான். குலையைத் தலைகீழாக்கி இரண்டிரண்டாய்க் காய்களை எண்ண ஆரம்பித்தான் மணியம்.

“எண்பத் தெட்டுக் காய்கிடக்கு... எண்பத்தஞ்சுக்குக் காசு எண்பத்தைஞ் சென்டால்... இருவது... ஒண்டேகால்... இருவத் தொண்டையும் குடுங்கோ”

அந்த மனிதர் பொக்கெற்றிலுள் இருந்த கையை வெளியில் எடுத்தார், வெறுமனே. “காசு எங்கே?” என்று கேட்கிற மாதிரி நெற்றியைச் சுழித்தான் தருமு.

“தம்பி... இந்தக் குலையை ஒருக்கால் எங்கடை வீட்டை கொண்டுவந்து தர ஏலுமே?”

“நான் குலை வித்தாச்சு... கொண்டுபோய் சேர்க்கிறது உங்கடை பொறுப் பெல்லோ?”

“வீட்டிலேதான் தம்பி காசு கிடக்கு... உமக்கு வேணுமெண்டால் வாழைக்குலையைக்கொண்டு வந்து தாறுதுக்கு வேணுமெண்டா ஒரு ஐம்பது சதம்தாறன்”

“வீடு கனதாரம் வருமே...? ஒரு காமைல்...?”

“உதிலை உந்தச் சேர்ச்சடி விலை... பள்ளிக்கூடத்துக்கு இங்காலை... அந்த நிலமதிவீடு...”

தனக்குத் தெரியும் என்று தலை யாட்டினான் தருமு. இது பெரியதூரம் என்றில்லை. குலையைத் தோளில் வைக்கும் ப்பாது

● கந்தையா இறந்ததற்கு காரணம் என்ன?

□ கலப்பட உணவால் ஏற்பட்ட சோய்க்கு மருந்து சாப்பிட்டார். சாப்பிட்ட மருந்தும் கலப்படம்.

—அதிமதுரம்

பிச்சைக்காரன்; ஈஸ்வரா... ஒருபத்துச் சதம் வரம் தாங்க.

கோடல்வரன்; இல்லை போ

பிச்சைக்காரன்: தெய்வம்போல் இருக்க வேண்டுமென்பதால் அல்லவா கோடி உள்ள உங்களைக் கோடி ஈஸ்வரரென்று அழைக்கின்றோம்.

—ஜோக்கிரட்டஸ்

கொஞ்சம் அண்டும் தான். பரவாயில்லை. காசுதானே? வாழைக்குலையின் தாரைக் கையிலெடுத்தவன். மறுகையால் துடிப்புறம் சீப்புகளிடையே விரல்களைக்கோரித்துக் குலையை வலத்தோளிற்கு உயர்த்தினான்.

“சரிதானே தம்பி... அப்பநீர் நடவுமன்... வீடு தெரியும்தானே?”

தருமுநடந்தான். வெண்காயம், மிளகாய், மரக்கறி விற்கு மிடங்கனையும் கடந்து பொது நுழைவாயிலிலுடாக வெளியேறினான். குத்தகை வாங்குபவனிடம் பிறகு வருவதாகச்சொல்லிவிட்டு ரோட்டி விறங்கினான். எதிரே மில் வைத்திருக்கும் சேகரம் அவனைப்பார்த்துச் சிரித்தான்.

வலப்புறம் திரும்பி மேற்கு நோக்கிப் பாதம் பதிக்க அவன் முன் அவனது நிழல் நடந்தது. அருகில் அந்த மனிதரும் வந்து கொண்டிருந்தார். ரத்தினம் கடையடியில் வாழைக்குலை வாங்கியவர் யாரோ ஒருவருடன் நின்று கதைத்தார். அவன் சிறிது நேரம் தயங்கி நின்றான். தண்ணீர் இறைக்கிற மெஷின் ஒன்றின் விலைபற்றி அவர்கள் வாதிட்டார்கள். தருமுவுக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வந்தது. எண்பத் தெட்டுக் காய்களும் தோளை அழுத்தின.

“தம்பி... நீர்போம் நான் வாறன்.” என்று சாதாரணமாய்

கூறிவிட்டு மீண்டும் அந்தமனிதர் கதைக்குள் மூழ்கினார். நிழலின் மேல் கால்பதித்து மீண்டும் மேற்கை நோக்கி நடந்தான் தருமு.

...பெரியதம்பிக்கடை, மணிக்கூட்டுக்கடை, கணபதி ஸ்ரோர்ஸ் சங்கம், மின்தரி, மருந்துக்கடை, டெயிலர் கடை, உரக்கடை, நகைக்கடை, லோன்றி, ஸ்ரூடியோ சைவக்கடை... எல்லாம் அவனது விரைவுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் பின்புறம் நகர்ந்தன தணலாகத் தவித்தபடியே உருசு ஆயத்தமாகிக் கிடந்த தாரில் காலைப் பதித்து விரைந்தான்.

இதோ! சேர்ச் வந்துவிட்டது. அந்தப் பெரிய மலைவேம்புக்கு சற்றுதள்ளி அந்த நிலமதிவ் தொடங்கியது. அந்த மதிவின் ஒரு சிறியசேற் மட்டுமிருந்தது. குலையை இறக்கி வைத்துவிட்டு நிமிர்கிறபோது பின்னால் ஓடிவந்தார் அம்மனிதர்.

“உள்ளுக்கை கொண்டுலாரும் தம்பி!” என்றபடி கேற்றைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே நடந்தார். மதிலோடு ஒட்டிக் கொண்டிருந்த சில குரூட்டங்கள் தவிரவேறு பூக்கன்றுகளே இல்லை. வேலிக்கு அப்பால் பள்ளிக்கூட வாகையும், என்புருக்கியும்

தருமு நின்றான், அரைவாசி திறந்திருந்த கதவை நன்கு திறந்துவிட்டார் அவர். தயங்கியே உள்ளே காலடிகள் வைத்தான்.

- எங்கள் எம். பி. குளங்கள் கட்டுவதை விட கட்டடங்கள் கட்டுவதை விரும்புவார்.

□ ஏன்?

- அப்போதான் அவருடைய பெயர் அத்திவாரக் கல்லில் பொறிக்கப்படுமாம்.

சி. பற்குணம்

வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட சுவரில் கிறிஸ்தவத் தெய்வங்களின் படங்கள் தொங்கின. அவன் வந்த கதவுக்கு நேரெதிரே ஒரு கதவும், இடப்புறம் வேரோர் கதவுமிருந்தன.

இடப்புறக் கதவினுடாக உட்சென்ற அம்மனிதர் அவனையும் அழைத்தார். நேரெதிர்க் கதவினுடாக உள்ளோக்கினான் தருமு. திரைச்சீலைப் பின்னணியில் ஒருவன் கதிரையில் மற்றவன் கட்டிலில்.

அவர் ஒரு கதிரையில் போய் மர்ந்தார். தருமு சுற்றுமுற்றும் பார்த்தபடி குலையை இறக்கினான் குசினிக்குள் இருந்து வந்தபெண் ஒரு கத்தியை அவரிடம் கொடுக்க அவர் அதைத் தருமுவிடம் நீட்டினார். “தம்பி... உந்தத்தாரை ஒருக்கா வெட்டும்” தருமுதாரை வெட்டி வெளியிலெறிந்தான். அவர்களிருவரும் குசினிக்குள் கதைத்தபிறகு அவர் கயிற்றோடு வெளியில் வந்தார்.

“இந்தாரும் இந்தக் கயிற்றிலே குலையைக்கட்டும். கட்டிற்று கரைச்சலில்லை... நான் குலையா வாழைப்பழம் வாங்கிறேல்லைத் தம்பி. மகனோடே வேலைசெய்யிற சிங்களப் பெடியனோண்டு வந்திருக்குது. அதுக்கு இரதைப் பழம் வலு விருப்பமாம், அதுதான் இதைவேண்டினான்... என்ன இருந்தாலும் விருந்தோம் பவிலை யாழ்ப்பாணத்துப் பேரைக் காப்பாற்ற வேணு மெல்லே... சரியே... கதிரையைத் தள்ளி வைச்சிற்று ஏறித் தீராந்தியிலே குலையைக் கட்டிவிடும். அவிழாமல்... சரிசரி...”

தருமு கீழிறங்கினான். அவர் எழுந்து உள்ளே போனார். போனவர் திரும்பிவந்து இரு பச்சைத் தாளைத் தருமுவிடம் நீட்டினார்—இருபது ரூபாய். தருமு கை நீட்டவில்லை.

“எங்கை மிச்சம்...?”

“உது காணும்தானே தம்பி? இருபதும்...இனி என்னமிச்சம்?”

“குலையே இருபத்தொரு ரூபாய்... இன்னும் குலை தூக்கின காகம்...”

“பரவாயில்லை... [உது உந்த விலைக்கும் சரிவராது”

“அதைச் சந்தையிலே சொல்லியிருக்கலாம்”.

தருமுவுக்கு ஆத்திரம் வந்தது, இருபது ரூபாயில் தரகுக் கூலி, சந்தைக் குத்தகை என்று காசை மாற்றினால் அது சில்லாங்கொட்டையாகிவிடும். தவிரவும் எதற்காக விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் தன்னுள் கேட்டுக் கொண்டான்.

நான் மணியத்திறைப்பிறகு சொல்றன்... இதைக்கொண்டு போம் தம்பி”

“குலை என்றை... மணியத்திறை அதைப்பற்றி என்ன கதை?”

“இருவது ரூவாயே கூடிப் போய்ச்செண்டு மனுசிபேசினான்... இப்ப குலையெல்லாம் மலிவுதானே வேண்டாமெண்டு சொல்லாமல் இதைப்பிடியும் தம்பி”

“அப்படியெண்டால் போய் மலிவான குலையொண்டு வாங்கிக் கொண்டுவந்து கட்டுங்கோ”

தருமு அவர் எதிர்பாராத விதமாய்க் கதிரையில் ஏறினான். கயிற்றை அவிழ்த்து வாழைக் குலையை இறக்கினான். அவர் ஸ்தம்பித்துப் போனார்.

“ஏன் தம்பி இறக்கிறீர்...?”

அவன் எதுவும் பேசவில்லை வாழைக் குலையைத் தோளில் ஏற்றினான். தலைவாசலுக்கு வந்தான்.

காற்றில் அசையும் கேட்டினின் ஊடாக அப்பால் அறைக்குள் கதிரையில் ஒருவனும், கட்டிலில் ஒருவனுமாக...

கேட்டின் கதவுக்கு நேராய் வாசற்கதவு...

வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட சுவரில் கிறிஸ்தவ தெய்வங்களின் படங்கள்...

எதையுமே கவணியாமல் அவன் முற்றத்திலிறங்கினான்.

- உங்கள் எம். பி. நன்றாகப் பேசுவாரா?

□ எதிரணியில் இருந்தால் எப்போதும் பேசுவார்; ஆளும் அணியில் இருந்தால் சாப்பிடும் போதும் வாழ் திறப்பார்.

சி. பற்குணம்

மதிலோரம் மிகச்சில குரோட்
டன் செடிகள்...

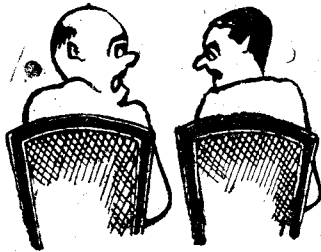
மதிலுக்கு அப்பால் குடை
விடுத்த வாகையும், எண்புருக்கி
யும்...

அறைக்குள்ளிருந்த இருவாலி
பர்களும் வாசற்கதவடியில் வந்து
நின்று ஆச்சரியத்தோடு அவனைப்
பார்த்துக் கொண்டு நின்றுர்கள்
'அந்த மனிதர் அரைகுறைச் சிங்
களத்தில் ஏதோ கூறியபடி வாய்
விட்டுச் சிரிப்பதும், மற்ற இரு
வரும் மெல்லியதாய்ச் சிரிப்பதும்
தொலைவிருந்து கேட்டன.

தொட்டம் தொட்டமாய்
உருகிக் கிடந்ததாரில் கால்பதிந்து
நிழல் பின்தொடரக் கிழக்கு
நோக்கி விரைவாக நடக்கத்
தொடங்கினான். தோளில் எது
வுமே கனக்கிற மாதிரி அவன்
உணரத் தலைப்படவில்லை.

...சைவக்கடை, லோன்றி,
நகைக்கடை, ரெயிலர்கடை,
மருந்துக்கடை, மின்தறி, சங்கம்
கணபதி ஸ்ரோர்ஸ், மணிக்கூட்
டுக்கடை, பெரியதம்பிகடை...

கற்பனையே

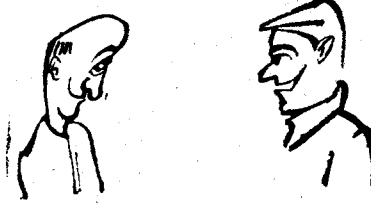
பொருளியல் மேதை; நாடு முன்
னேற உகந்த வழி கூறட்
டுமா?

அரசியல்வாதி; நாடு முன்னேறி
னால் 'நாடு முன்னேறவில்லை
யென்று சொல்லிக் கொண்
டிருக்கேலாது.

—பற்குணம்

● என்னது நீங்கள் பேசியகூட்
டத்தில் கூட்டத்தினர் உங்
கள் பற்களை அடித்து உடை
த்து போட்டார்களாமே!

□ ஆமாம் பொதுநலம் பற்றிப்
பேசினேன்... நான் பேசாமல்
இருப்பதே பொதுசனத்துக்கு
நலம் என்று பற்களை அடித்து
உடைத்திட்டார்கள்.

● அந்த டாக்டர் இருதயமாற்
றுச் சிகிச்சையில் பெயர்
போனவர்...

□ அப்படி யெண்டாக் அவர்
திறமைதான் காரணம்.

● இல்லை முன்னனுபவம் இவர்
ஐந்து பெண்களைக் காதலித்
தவர்... இருதயத்தை அடிச்
கடி மாற்றியவர்.

● திருமணமே வியாபாரம்தான்
ஏன்?

● விலைவாசி உயர்விற்காகச்சீத
னப்பணத்தை உயர்த்துகிறார்
கூட!

—கேசரி

● இந்தக் காலத்தில் இளைஞருக்
குத்தான் ஹார்ட் அட் டாக்
அதிகமாக வருகுது...

□ இருக்கும் ஏனெண்டால்
அவைகள்தான் பெட்டைக
ளில் அடிக்கடி மயங்கிக்
ஹார்ட்டைப் பறிகொடுக்கி
னம்.

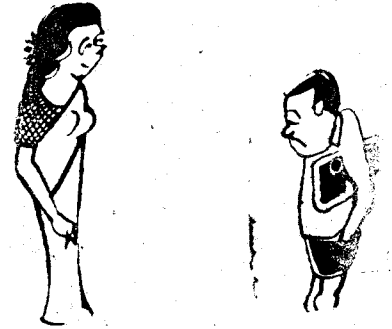
—வி. சந்திரகுமாரி

சீர்ப்பு

● அந்தப் பெண்ணைக் குணத்
திற்காகவா, பணத்திற்கா
கவா திருமணம் செய்தீர்.

□ குணம் இருந்திருந்தால் இவ
வளவு பெருந்தொகையான
சீதனம் வாங்கி இருக்கமாட்
டேன்.

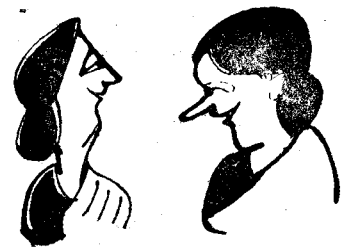
...கேசரி

● ஏன்டா ராமு, நான் ஒளித்த
வைத்திருந்தவற்றை எல்லாம்
களவாக எடுத்துச் சாப்பிட்
டாய்?

□ கள்ளச் சந்தையில் வாங்கிய
தாச்சே. களவெடுக்கத்தானே
சொல்லும்.

—வி. சந்திரகுமாரி

● நடிக்கரைத் திருமணம் செய்
தது பெரிய கஷ்டமாக உள்
ளது.

□ ஏன்?

● அவர் அழுவது சிரிப்பது எல்
லாம் உண்மையா, பொய்யா
என்று அறிவது கஷ்டமாக
உள்ளது.

கேசரி

MEN ONLY

நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பருத்தித்துறை பஸ்ஸில் வந்து கொண்டிருந்தேன். நெல்லியடி பஸ்ஸிலிருந்து முக்கால்வாசிப் பேர்சனும் இறங்கி விட்டார்கள் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்கு எக்கச்சக்கமான சனம். ஏதோ ரியூட்டரி விட்டிருக்க வேணும். திபுதிபு வென்று ஏராளமானவரும் மாணவியரும் பஸ்ஸினுள்ளே ஏறுகிறார்கள் நான் சேற்றின் கரைக்கு நகர்ந்து கண்ணாடியூடாக வெளியே வேடிக்கை பார்க்கிறேன். ரியூட்டரிப் பொடியன் எல்லாம் ஏறி விட்டார்கள். பஸ் புறப்படுகிறது. சேற்றுக்கள் பல காலியாக இருந்தும் 'சுகத்'தை அனுபவிப்பதற்காகப் பொடியன் எல்லாரும் கம்பியைப் பிடித்தபடி நிற்கிறார்கள். சிலர் (கொண்டக்டர் வேலைக்கு லாயக்குள்ளவர்கள்) எதிலும் பிடித்துக் கொள்ளாமல், கப்புகளிலும் சேர் விளம்புகளிலும் சாய்ந்து நின்ற வண்ணம் வெகு ஸ்டைலாக அரட்டையடிக்கிறார்கள். கொப்பியைச் சுருட்டி நிலை தடிபோல ஒருகை வைத்திருக்க மறுகை, விரல்களின் இடுக்கில் பேனையுடன் அவரவர் கதைக் கேற்றபடி அபிநயம் செய்கிறது. வேறு சிலர், கொண்டக்டருக்குப் போட்டியாக அங்குமிங்கும் நடக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட அரைவாசிப் பொடியனை புட்போட்டில் பயணிக்கிறார்கள். கொண்டக்டரும் கொஞ்சம் இளசு மாணவிகள் கூட்டத்தைப் பார்த்தவருக்கு உற்சாகம் பீறிடுகிறது. நகைச்சுவை வெடிக்களை அள்ளி வீசுகிறார். பஸ் முழுவதும் குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரிக்கிறது. இடையிடையே பள்ளங்களில் விழுந்தும் பஸ் குலுங்குகிறது. ஹை

ருக்குப் பின்னால் நெருக்கிக் கொண்டு மாணவியர் கூட்டம். ஹைவர் அடிக்கடி பிரேக்கடித்து விட்டு மேல் கண்ணாடியால் பார்க்கிறார். பின்னால் நின்றவர்கள் ஹைவருக்கு மேல் விழப்போய்ச் சமாளித்துச் சிரித்துக் கொண்டு பதிவிரதைகளாய்ப் பழைய நிலைக்கு வருகிறார்கள்.

மாலுசந்தி வரப்போகிறது. எனது சேற்றல் பக்கத்தில் இடமிருக்கவே ஒரு மாணவி பக்கென்று அமர்ந்து விடுகிறாள். கொப்பிகளை மடிமேல் வைத்துக் கொண்டு ஆசுவாசப் பெருமூச்செறிக்கிறாள். எனக்கு (வயது இருபத்தெட்டு) என்னவோ போலாகி சங்கடத்துடன் சுற்று முற்றும் பார்க்கிறேன். எல்லோர் கண்களும் என்னையே பொருமையுடன் பார்க்கின்றன. அதிலும் மாணவர்களின் நக்கல் சிரிப்பைத்தாங்க மாட்டாமல் மறுபக்கம் திரும்பி சன்னலால் வெளியே பார்வையைச் செலுத்தினேன். எனக்குப் பின்னால் சேற்றிலிருந்த மாணவனொருவன் என் பிடரியில் சுரண்டி "அண்ணை என்ன வேர்க்குதோ?" என்று காதடியில் ரகசியமாகக் கேட்கிறான். எனக்கு எழும்பி விசுக்கவேணும் போல்கோபம் வரத் திரும்பிப் பார்த்தேன். பல்லைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தவன் என்னைவிட நல்ல பெருப்பமாயிருக்கவே திரும்பிக் கொண்டு விட்டேன். திரும்பும் போது என்கை பக்கத்திலிருந்தவன் மேல் சிறிது பட்டுவிடத் துடித்துப் போய் ஆமைபோல கைகாலை இழுத்துக்கொண்டு சன்னல் கரையோரம் அட்டை போல ஒட்டிக்கொண்டேன். புட்போட்டில் நிண்ட பொடி

யன் ரோட்டிலே நடந்து வந்த யாருக்கோ எட்டிக் குட்டியிருக்க வேணும், அவர் தன் சொந்தத் தமிழில் திட்டுவது கேட்டது. மாணவர்கள் 'கொல்' என்று சிரிக்கப் பக்கத்திலிருந்தவனும் சிரிக்கிறான். எனக்கு உடம்பு முழுக்கக் கூசுகிறது. அவளின் கைகால் பட்டுவிடப் போகிறதே என்று இன்னும் நல்லாக கரைக்கு அரக்குகிறேன். சேற்றில் இடமிருப்பதைக் கண்டதும் பக்கத்திலிருந்தவன் என்பக்கம் நெருங்கி அமர்ந்து கொண்டு தன் சிநேகிதியையும் அருகில் இருத்துகிறான். 'ஒரு வேளை' பெண்களுக்கு மாத்திரம் எண்ட பக்கத்திலே இருந்திட்டனோ என்று நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். சீச்சே... அது மற்றப்பக்கம். அவள் முற்றுமுழுதாய் என்னுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்க எனக்கு உண்மையாகவே வேர்த்துக் கொட்டுகிறது. பொடியனைத் திரும்பிப் பார்க்கப் பயமாயிருக்கிறது. மேலும் பொறுக்க முடியாமல் சடாரென்று எழும்புகிறேன். "பரவாயில்லை இருங்கோ இடமிருக்குதானே" என்கிறாள் ரௌத்திரமாய் வருகிறது. இறங்க வேணும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவர்களைக் கடந்து வருகிறேன். மடத்தடி வந்துவிட்டது. மந்திகைச் சத்தியில் நான் இறங்க வேணும். சுற்றிவரப் பொடியன் என்னை அனுதாபத்துடன் பார்ப்பது தெரிகிறது. முன் பக்கமாக மாணவிகள் நெருக்கிக் கொண்டு நிற்பதால் பின்பக்கமாக மாணவர்களைக் கடந்து புட்போட்டிற்கு வந்தேன். மந்திகை வந்துவிட்டது. தலையைக் குனிந்தபடி இறங்கினேன். சேர்ட் முழுக்க வேர்வையில் நனைந்திருந்தது. "ஆண்களுக்கு மாத்திரம்" என்று எப்பொரு பக்கம் சேர் ஒதுக்கித் தரப்போருங்களோ...? கவலையுடன் வீட்டை நோக்கி நடந்தேன்.

ரீ. எஸ். சிவகுமார்

அம்புலி

மாமாவான விதம்

தமிழரைப் பொறுத்த வரையில் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றி வைத்திருந்த பெருமை பெண்களையே சாரும். தமிழ் நாகரீகம் அந்நிய நாகரீக மோகத்தால் கிதைவுற்று அழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய நிலையிலும் கூட எஞ்சியிருக்கும் கொஞ்ச நாகரீகம் கூட இன்றும் நாகரீகமானதாகவே இருக்கிறது.

பெண்களின் கற்பொழுக்கத்தைப் பெரிதும் வலியுறுத்திய தமிழினம், பெண்களிடம் நல்ல எண்ணங்களை வளரவிட்டு அதன்மூலம் கணவன்மாரால் சிறை காக்கும் காப்புச் செய்யப்பட வேண்டிய தேவையை இல்லாமல் செய்து, பெண்கள் தாமாகவே தமது நிறை காக்கும் காப்பைச் செய்ய வழிவகுத்தது.

கணவன் தனது வீட்டுக்கு யாராவது அந்நிய ஆடவனைக் கூட்டி வந்தால். அவனை தனது பிள்ளைகளுக்கு 'மாமா' என்று உறவுமுறை சொல்லிக் கொடுத்து அறிமுகஞ் செய்து வைக்கிறான். அதாவது மறைமுகமாக தனது மனைவிக்கு தன்னோடு வந்தவனைச் சகோதரனாக்கி விடுகிறான்.

அதேபோல் தாயும் இரத்த உறவில் இல்லாத ஒரு வனை தனது மகனிடம் 'மாமா' என்றே அழைக்கும்படி சொல்லிக் கொடுக்கிறாள். ஒரு நல்ல குடும்பப் பெண் அந்நியன் எவனையும் தனது சகோதரனாகவே நினைப்பது ஒரு உயர்ந்த பண்புதானே. பிள்ளைக்கு 'மாமா' என்று அறிமுகப் படுத்துவதன் மூலம் ஒருதாய் தானாகவே தனக்குச் சகோதரன் என்ற உறவை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறாள். அதனால் தனது மனத்தில் எந்தக் கெட்ட எண்ணங்களையும் வளரவிடாமல் சுலபமாகத் தடுத்து விடுகிறாள். தமிழ்க் குடும்பங்களில் கணவன் மனைவி இருவரும் வீட்டுக்கு வருபவரை குழந்தைக்கு 'மாமா' என்று அறிமுகஞ் செய்து தமது மனத்துக்கண் மாக இல்லாது வாழ்கின்றனர்.

இந்த உறவு முறையின் உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடு தான். சந்திரனை பிள்ளைக்கு 'மாமா' என்று சொல்லிக் கொடுக்கும் வழக்கமாகும். நிலாவைக் காட்டி குழந்தைக்குச் சோறு ஊட்டும் தாய் நிலாவை தனது குழந்தைக்கு 'அம்புலி மாமா' என்றே அறிமுகஞ் செய்து வைக்கிறாள். ஏனெனில் சந்திரன் என்ற பெயரில் ஆண் பாலுக் குறிக்கும் 'ன்' வருகிறதல்லவா.

அகலங்கள்

நூல்களில் ஒரு காவியநூல்
அழகை ஆராதனை செய்பவர்கள்
தமது சித்திரத் தையல்வேலைக்குப் பாவிப்பது

முயல் மார்க் நூலே

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட்

மனுபக்சரிங் கம்பனி

கொழும்பு: 12.

அழகுக் கலைக்கோலம் தரும்
அற்புதப் பிடவைத் திணிகளுக்கு
ஒப்பற்ற இடம்

சிங்காரம்ஸ்

நங்கையர் நூடும் நவநாகரீக நகைகளுக்கு

டைமா நகைமானிகை

செட்டியார் தெரு.

தொலைபேசி: 20875

கொழும்பு

சிற்றி பேணிச்சர்

- ☐ கலைத்துவமான
- ☐ நிலையான உறுதிமிக்க
- ☐ விலையில் நேர்த்தியான

கவினுறு தளபாடங்களின்
மனங்கவர் தேர்வுக்கு

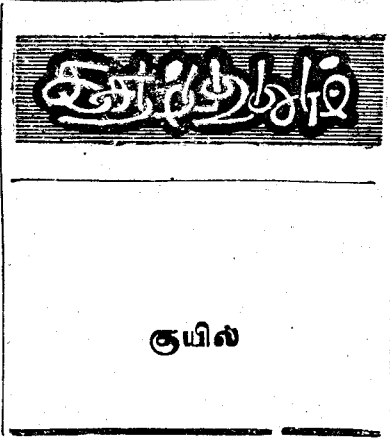
உங்கள் இல்லம்

பளிங்குமானிகையாகத் திகழ

உங்கள் தேவைகளை
திருப்தியுடன் பெற...

சிற்றி பேணிச்சர்

- கஸ்தூரியார் வீதி.
- யாழ்ப்பாணம்.

குயில்

நா. மீகசன் ஈழத்தில் உள்ள சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் வரிசையில் இவரும் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றார்கள். தற்போது வானொலியில் 'சிறுவர் மலர்' என்னும் பகுதியைச் செய்து வரும் இவர், குறளும் கதையும், பாட்டும் கதையும், முனியன் முரளி கானன், உடைந்த உள்ளம், ஆத்திரூடி, அறநெறிக்கதைகள், என்னும் சிறுவர் இலக்கியங்களைச் சிறப்பாகச் சிருஷ்டித்துள்ளார். 47 வயது நிரம்பியும் இளமைத் துடிப்போடு செயற்படும் இவர் இயற்றிய சிறுவர் நொடிகள் சிந்தைக்கு இன்பம் தருவன. நொடி முதலில் விடை கதம்பவனத்தின் இறுதியில்

“தானியம் அளக்கவும் உதவும் தாண்டி நடக்கவும் உதவும்”

“பழமரம் பாருது நின்றதெப்படி பசுமரத்தால் பாறை பிளப்ப தெப்படி”.

வானொலி கேட்பதெப்படி வங்காளம் குழுவதெப்படி”

“தானியம் அளப்பதெப்படி தகவல் தெரிவிப்பதெப்படி”

0-----0

விமர்சனரின் விழிகள் வியாதிக்குட்பட்டதாக இருக்கக்கூடாது. இதயம் நடுங்கவோ, பேரொசாயவோ கூடாது. இந்த மூன்று அம்சங்களுக்கும் உட்படாதது விமர்சனமல்ல. பிற்பாட்டு இலக்கியப்

பயிரை வளர்க்க விமர்சனப் பாய்ச்சல் அவசியம் விமர்சனத்தில் காரம் இருக்கலாம், ஆனால் கோரம் இருக்கக் கூடாது. திட்டுவது விமர்சனமென்றால், தெருச் சண்டைக்காரரும் விமர்சகர்களே

0-----0

வியட்நாமிய கிங்கம் ஹோசியின் அற்புதமான ஒரு கவிஞர். சிறையிலிருந்தபோது இயற்றிய கவிதைகள் அவரது கலையுணர்வின் முழுமைக்கும் இலக்கணமாகத் திகழ்கின்றன. இவரது கவிதைகளை ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர் திரு கே. கணேஷ் மெருகு குன்றமல் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். உதாரணத்துக்கு ஒரு கவிதை.

நெல்குத்தும் ஓசை

“உலக்கையிடி யால்நெல்லும் உற்றதுயர் கோடி விலக்கியதும் ஆம் அரிசி வெண்பஞ்சு போலே!

இதுபோன்று தான்மனிதர்க்கு) இவ்வுலகில் டீநரும் பொதுவாகத் தொல்லைகளே பொலிவுசெயும் பாரும்”

Q-----0

முனியப்பதாஸன் என்ற எழுத்தாளக் கலைஞன் குறுகிய காலத்தில் தனது ஆயுளை முடித்துக் கொண்டார். குறுகிய காலத்தில் நிறைவாக எழுதிப் பெருமையுற்ற இந்தக்கலைஞனைப் பற்றிய தகவல்கள் யாவும் உறங்கி விட்டனவோ! இந்த நிலை தொடர்ந்தால் “முன்னியப்பதாஸன் என்றால் யார்?” என்று கேட்கக்கூடிய நிலைதான் உருவாகும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. எனவே, முன்னியப்பதாஸனின் இலக்கிய சிருஷ்டிகளைப் பிரசுரித்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பன அவற்றை மீள்பிரசுரம் செய்ய முன்வரவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் முனியப்பதாஸனைத் தெரியாத இளைஞர்களுக்கும், முதியோர்க்கும் அவரை அறியவாய்ப்

புண்டாகும். அது மட்டுமல்ல, ஆத்மார்த்தமான இலக்கியப் பணியுமாகும்.

0-----0

இலக்கியச் சிருஷ்டிகளிற்கு அவை சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காலம் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் அவசியம் என்றும், எதிர்கால ஆய்வாளர்களிற்கு இது பயன்பாடு உள்ளதாக இருக்குமென்றும் ஒருகருத்து நம்மவர் மத்தியில் இப்போது நிலவுகின்றது. இக்கருத்து முழுக்க முழுக்கப் பிழையான ஒன்றல்ல, எனினும் இன்னொரு கருத்தும் இங்கே சிந்திக்கத் தக்கது. அதாவது தனித்துவமான இலக்கியச் சிருஷ்டி என்பது 1000 ஆண்டுகள் கழித்துப் படித்தாலும், இன்றைய காலக் கதையொன்றைப் படிக்கின்ற உணர்வை நமக்கு ஊட்டவேண்டும். புதுமைப்பித்தன், வ. ரா. மாக்ஸ்மீ கார்க்கி, அன்ரன், செகோவ் போன்றோரது சிருஷ்டிகள் இத்தகைய உணர்வை நமக்கு ஊட்டுவன. இலக்கியம் காலத்தைக் கடந்தது என்ற உண்மையை நிரூபணமாக்குபவை எனவே, தரமான இலக்கிய சிருஷ்டிக்கு காலக் குறிப்பு அவசியமல்ல.

0-----0

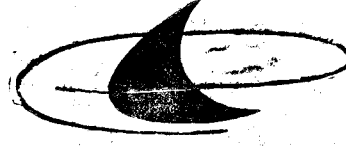
நொடிக்கு விடை;

மரக்கால், வேரோடி அலைமோதி, பறைதட்டி.

STOP

ஒருவர் மிகவும் வேகமாகச் சைக்கிள் ஓடிக்கொண்டு சென்றார். அந்த வழியால் வந்தபொலிஸ் ஒருவர் அவரை மறித்து “நான் உம்மீது வழக்கு எழுதப்போகிறேன். மணித்தியாலத்துக்கு எண்பது மைல் வேகத்தில் ஓடியதற்காக” என்றார். உடனே மோட்டர் சைக்கிள்காரன் நான் ஆக பத்து நிமிஷம்தானே அப்படி வேகமாக ஓடினேன். என்றாரே பார்த்தாலாம்.

தமிழனும் சுடுதண்ணிப் போத்தலும்

கவித்தனம்

‘மௌனம்’

● தர்மராஜா

சூடான நீரைச் சூடாக அப்படியே வைத்திருக்கும் பாத்திரத்தை இன்று எல்லோரும் அறிவோம். இப்பாத்திரத்தை சங்ககாலத் தமிழர்களும் அறிந்தே இருந்தார்கள் என்று நான் சொன்னால் அது உங்களுக்கு நிச்சயமாக ஆச்சரியமரீனதாகவே இருக்கும். இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க காலத்திலே தமிழர்கள் சுடுதண்ணிப் போத்தலைப் பாவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப்பெயர் ‘சேமச் செப்பு’ என்று வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறுந்தொகை என்னும் சங்க இலக்கிய நூலிலே இதுபற்றி ஒருபாடல் வருகிறது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி, தலைவன் வாடைக்காலத்திலே வருவான் என்று எதிர்பார்த்துக் கர்த்திருக்கிறாள். அந்த நேரத்திலே ஒரு துறவி அவளது கண்களிலே தென்படுகிறார். அவரிடம் சென்று வாடைக்காலம் எப்போது வரும் என்று வினவுகிறாள். வாடை வந்தால்தானே வருவான் தலைவன்.

வெறுமனே கேள்வியாகக் கேட்காமல் முதலில் துறவிக்கு நல்ல அமுது கிடைக்கவும், அவரது வெந்நீர்ப் பாத்திரத்தில் வெந்நீர் நிரம்பக் கிடைக்கவும் வாழ்த்திவிட்டு, வாடை எப்போது வரும் என்று கேட்கிறாள்.

ஆசுவில் தெருவின் ஆசுவில் வியன்சடை
செந்நெல் அமலை வென்மை வெள்இழது
ஓரில் பிச்சை ஆர மாந்தி
அற்சிர வெய்ய வெப்பத் தண்ணீர்
சேகச் செப்பில் பெறியுயரோ—நீயே
மின்னிடை நடுங்கும் கடைப்பெயல் வாடை
எக்கால் வருவது? என்றீர்
அக்கால் வருவர் எம் காதலோரே.

ஓரிற் பிச்சையார் என்ற புலவர் இந்தப் பாடலைப்பாடி இருக்கிறார். “வெப்பத் தண்ணீர், சேமச்செப்பில் பெறியுயரோ” என்ற வரிகள் முற்காலத்தில் வெப்பநீரைப் பாதுகாக்கும் பாத்திரம் செப்பில் செய்யப்பட்டு இருந்ததாக அறியத் தருகிறது. இதனையே ‘சேமச்’ செப்பில் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பெருமழை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த நேரம், அந்தக் கவிஞரின் வீட்டுக்கு நனைந்து தோய்ந்தபடி வந்தார் அவரது நண்பர் ஒருவர்.

நீண்ட காலத்திற்கு பின் தன் நண்பரின் தரிசனம்கிடைத்ததில் கவிஞருக்கு பெரிய மகிழ்ச்சி ஒருபுறமும், மழை நேரத்தில் வந்து விட்டாரே. இந்த ஒழுக்கு வீட்டுக்குள் அவரை வரவேற்று இருக்கச் சொல்ல ஒரு இடமும் வாய்ப்பாக இல்லையே என்ற ஆதங்கம் மறுபுறமும் மனதை முற்றுகையிட்டன.

இருப்பினும் அவரை வரவேற்று தன்னிடமிருந்த மாற்றுஉடை ஒன்றை அவருக்குக்கொடுத்து அணிவித்து ஒழுக்குக் குறைந்த ஓர் இடத்தில் அமரவைத்தார். வந்த நண்பர் ஏழ்மையின் மொத்த வடிவம் - வாய் விட்டுக் கேட்குமளவிற்கு வயிறு என்னமோ செய்ய கேட்டே விட்டார்.

“சாப்பிட்டு ஒரு வாரமாச்சு கவிஞரே”

கவிஞர் துடித்துப்போனார் - அவர் ‘பாட்டு’ம் அதே பார்ட்டுத்தான். இருப்பினும் தன் மனைவியை அழைத்து ஏதோ சொன்னார்.

அவளோ “கொஞ்சம் குறுணல் அரிசிமட்டுமே உள்ளது வெறும் கஞ்சியாவது காய்ச்சிக் கொடுக்கலாமென்றால் எரிப்பதற்கு ஒன்றுமேயில்லையே” என்றாள்.

கவிஞர் யோசித்தார். பின்தான் இருந்த பலகைப் பெட்டியைத் திறந்து உள்ளே கிடந்த பேப்பர் கட்டு களைத்துக்கி தன் மனைவியிடம் கொடுத்து இதை எரி என்றார்.

அவள் திகைத்துப்போனாள்...

அவர் “ம்... கெதியாய்” என்றார்.

அவள் மௌனமாக வாங்கிச் சென்றாள்.

நண்பர் கேட்டார்... “ஏன் இதை எரிக்கச் சொல்கிறீர்கள்...”

கவிஞர் பலமாகச் சிரித்தார். பின் சொன்னார்.

“என்மனைவி அடிக்கடி கேட்பாள் கவிதை சோறு போடுமா என்று இப்போ இந்தகவிதைகள் கஞ்சிதரப் போகிறது பாருங்கள்”

நண்பர் வெலவெலத்துப் போய்விழித்தார்.

“என்ன கவிதைகளையா எரித்து அழிக்கச் சொன்னீர்கள்” என்று கத்தினார் நண்பர்.

“தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யெனில் ஜெகத்தினை அழி என்றார் பாரதி... நான் அந்த அளவிற்குப் போக வில்லை கவிதையைத்தான் அழிக்கச் சொன்னேன்” என்றார் கவிஞர் அமைதியாக...

பரிமை பக்குவம்

நாக. பதமநாதன்

மொட்டிலிருந்து வெடித்துப் பறக்கும் ஒன்
றல்ல, வண்ணப் பூச்சி.

அது முன்னர் ஒரு புழுத்தான். அதுவும் சாதாரண புழுவா? இல்லை. விஷ மயிர் நிறைந்த மயிர்க் கொட்டிப் புழு! குழந்தைகளுக்கு அதைக் கண்டாலே பயம். பெரியோர்களுக்கு அதன் நினைவிலே உடம்பு சுணைக்கும்.

அதற்காக புழு விரக்தியடையவில்லை. வாழ்க்கையை வெறுக்கவில்லை. அது வாழ்ந்து வந்தது.

நாட்கள் ஓடின.

மாற்றரின் வெறுப்பும் குறையவில்லை, கூடியே வந்தது. இருந்தும் புழு வாழ்ந்து வந்தது. எனினும் முன்போல அல்ல, இப்போது அதற்குப் பசி, அகோரப் பசி!

ஒரு இலையை அல்ல, கிளையை அல்ல முழுமுழுச் செடிகளையே அது விழுங்கி விடுவதுண்டு. அதையிட்டும் ஏனையவற்றுக்கு ஏளனம்தான். பொழுதைத் திரிந்தும் பறந்தும் போக்காததையிட்டும்!

இருந்தும் புழு தன்நெறி தவறவில்லை. உண்டு உண்டு விரைந்து வளர்ந்து வந்தது. இப்போதோ அதன் உடலே அதற்குப் பாரம் போலிருந்தது. 'பெரிதாய்' இருக்கவேண்டுமென்றால் உலகுக்குப் பாரமாய் இருக்கவேண்டும் என்பதா? அதற்குப் பிடிக்கவே இல்லை வெறுப்பு ஏற்பட்டது. பிறர் மீதல்ல, தன் வாழ்வின் மீது! நாட்கள் ஓடின.

அன்று உண்ணவுமில்லை. ஓரிடமும் ஊரவுமில்லை. சோம்பலோ வெறுப்போ தெரியவுமில்லை. 'வேண்டாம்' என்ற மனநிலை. பின்னர் உறக்கமா அது? உள்ளே துடிப்பு, வெளியே அமுக்கம், அழற்சி, ஒரே அழற்சி! துடித்தல், பதறித்துடித்தது உடல்உணர்வு எல்லாமே!

பின்னர் இரவு வந்தது. இருள் கவிந்தது, மீண்டும் காலையானதும் காற்றுவிசிய போது, அது காட்டிய திசைக்கேற்பச் சருகுகள் உருண்டோடின, முந்தி அடித்துக்கொண்டு.

ஆனால் புழுவோ அதைக்காணவே இல்லை. அதற்காகப் பிறர் கவலைப்பட்டதும் இல்லை.

இல்லையா? இல்லை. புழு இருந்தது. பழையதொரு மரவேர்ப் பட்டையின் இடையிலே அது இருந்தது. ஆனால் பழைய பசிகொண்ட மயிர்போர்த்த தோலை யுமே கழற்றிவிட்ட புழு அது! மௌனப் புழு!

ஒன்றுடனும் தொடர்பதற்கிருக்கவில்லை. தான் ஐட்ட சூகையின் உள்ளே மௌனமாய் இருந்தது. ஒளியுட் தோய்ந்த வண்ணம் அந்த இரட்டுசூகையின் நடுவே அது இருந்தது. ஒரு யுகமே இருந்ததெனலாம்.

ஏளனம் செய்வதற்குக்கூட உலகம் அப்புழுவை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

ஒருநாள்...

தென்றல் தவழ, இலைகள் இசைபரப்ப, மலர்கள் முகம்காட்ட அவ்வேளையில்—

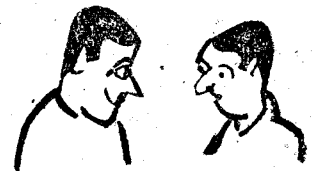
இடியின் ஓசை எங்கிருந்தோர் எழுந்தது. பார்த்த போது, பாயும் மின்னலல்ல, பறக்கும் மலர் ஒன்று மிதந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் அழகைப் பார்த்து உலகம் வியந்தது. மலர்கள் தலைதூக்கி நோக்கின. நோக்கிய வண்ணம் நின்றன. எழுந்திட அவற்றால் இயலவில்லை.

மனிதனும் பார்த்தான். "எங்கிருந்து வந்தாய் நீ இனிய மலர் இதழே!" என ஏதோ கவிதை புனைந்து கொண்டிருந்தான்.

அதுவோ மேலேமேலே பறந்து கொண்டிருந்தது, தன்னைத்தானே ஆக்கிய அவ்வண்ணப் புழு!

ஒரு: இலக்கியப்படைப்பில் மண்வாசனை கமளவேண்டு மென்றீர்களே...
உங்கள் படைப்பில் அந்நியநாட்டு அத்தர் மணம் கமளுதே...

எழுத்தாளன்: என் கதாநாயகன் அந்நியநாடு போய்வந்தவர்.

நரைச் சுவை

தர்மராஜா

ஒரு தடவை சிரித்திரன் ஆசிரியர் அவர்களோடு உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது தலை நரைப்பதற்கு உரிய காரணங்கள் பற்றி எமது உரையாடல் திசை திரும்பியது. 'தலை நரைப்பதற்கு வயதுதான் முழுக் காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. அளவுக்கு அதிகமான யோசனைகளும், கவலைகளும் தலை நரைப்பதற்கு முக்கியமான காரணங்களாகின்றன.' என்றார் ஆசிரியர். பின்பு அதற்கு உதாரணங்களாக இரு சம்பவங்களுக்கும் கூறினார்.

இந்தியாவைக் கண்டு பிடிக்கவென்று தமது நண்பர்களோடு கடலில் கப்பலில் சென்ற கொலம்பஸ், நீண்ட நாட்களாகியும் கரையை எட்டவில்லை. நாட்கள் செல்லச் செல்ல கொலம்பஸ்ஸின் நண்பர்களுக்கு கரையை அடைவோமென்ற நம்பிக்கையும் சென்று கொண்டே இருந்தது. இறுதியாக, கப்பலைத் திருப்பும் படி கொலம்பஸ்ஸை நண்பர்கள் வற்புறுத்தினர். அதற்கு அவர் மறுக்கவே அவரைத் தூக்கிக்கடலில் எறிந்து விட்டுத் தாம் வீடு திரும்பப் போவதாக அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதனால் கலவரமடைந்த கொலம்பஸ், கப்பலிலுள்ள ஒரு அறைக்குள் சென்று தாழிட்டுக்கொண்டு சிறிது நேரம் இருந்தார். கவலையும், அளவுக் கதிகமான யோசனையும் அவரை வாட்டியது. சிறிது நேரத்தில் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்தார். அவரது தலை முற்றாக நரைத்திருந்தது. இவரே அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்தவராவார் இது ஒரு சம்பவம்.

பிரான்சு தேசத்தில் சிரச்சேதம் செய்யும்படி தண்டனை அளிக்கப்பட்ட ஓர் அரசி அவர்களின் தலை இரண்டு நிமிடங்களில் நரைத்து விட்டதாம், இங்கும் அதிக கவலையும். அதிக சிந்தனையுமே அவரது தலையை நரைக்க வைத்தது என்பது இரண்டாவது சம்பவம்.

ஆசிரியர் அவர்களது கதைகளைக் கேட்டபோது, புறநானூற்றிலே வரும் ஒருபாடல் எனது நினைவுக்கு வந்தது. அப்பாடலில் தலை நரைப்பதற்கு இதே மாதிரியான காரணங்களே கூறப்பட்டிருந்தன.

கோப்பெருஞ் சோழனின் நட்பினால் அவனைக்காணச் சோழநாட்டுக்கு வந்த பாண்டிய நாட்டுப்புலவர் பிசிராந்தையார் தனக்கு வயது சென்றும் தலை நரைக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கூறுகின்றார். "வயது முதிர்ந்த பின்னும் உங்கள் தலை நரைக்கவில்லையே" என்று சோழநாட்டுப் புலவர்கள் சொல்லி ஆச்சரியப்

பட, அவரோ எந்த ஆச்சரியத்துக்கும் இடங்கொடுக்காமல் தனக்கு தலை நரைக்காததற்கு அழகாகக் காரணங் கூறுகிறார்.

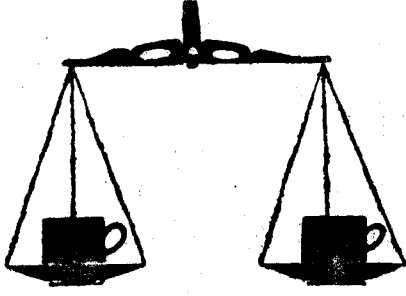
"எனது மனைவி மாட்சிமை உடையவள். மக்களோ அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர்கள். எனது இளையவர்கள் நான் சொல்வதையே தாமும் சொல்வதையே தாமும் சொல்வார்கள், செய்வார்கள். எமது அரசனும் அல்லவை செய்யாது அறங்காப்பான். ஆழ்ந்த அறிவு பெற்று அமைதியடைந்த கொள்கைச் சான்றோர்கள் எனது நாட்டிலே வாழ்கின்றார்கள். என்கிறார். அதாவது இப்படி எல்லா வகையிலும் நிரம்பிய வளம் பெற்ற நாட்டிலே அவர் இருப்பதால் அவருக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. எதைப் பற்றிய சிந்தனையும் இல்லை, அதனால் அவருக்கு நரை தோன்றவில்லை.

யாண்டு பலவாக நரையில் வாருதல் யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின் மாண்டஎன் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர், யான்கண்டு அனையர் என் இளைஞரும் வேந்தனும் அல்லவை செய்யான் காக்கும் அதன்றலை ஆன்றவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் பலர்யான் வாழும் ஊரே.

என்பதே அப்பாடல். விஞ்ஞானச் சிந்தனையை சங்ககாலப் புலவர் பிசிராந்தையர் அன்றே தந்துவிட்டார். இன்று மிகவும் இளம் வயதில்கூட பலரின் தலை நரைத்து விடுகிறது. அதற்கு இப்போது காரணம் புரிகிறதல்லவா, இப்படியே நிலைமை போய்க்கொண்டிருந்தால் குழந்தை பிறக்கும்போதே. தலை நரைத்து விடும்போல் தெரிகிறது.

ஞானப்பழம்

ராஜாவிடம் தாயார் ஒருபெரிய மாம்பழத்தையும், ஒரு சின்னமாம்பழத்தையும் கொடுத்து உன் தங்கைக்கும் கொடுத்து நீயும் சாப்பிடு என்றாள். ராஜா பெரிய மாம்பழத்தை தான் எடுத்துக்கொண்டு சின்னத்தை தங்கையிடம் கொடுத்தான். தங்கைக்குத் தமையன் பெரியமாம்பழத்தை எடுத்தது பிடிக்கவில்லை. "ஓ! நீ ஒரு பேராசைக்காரன் அம்மா என்னிடம் இரண்டு மாம்பழங்களை யும் தந்து அண்ணாவுக்கும் கொடு என்று சொல்லியிருந்தால் நான் பெரியபழத்தை உன்னிடம் தந்துவிட்டு நான் சின்னபழத்தை தான் எடுப்பேன்" என்றாள் உடனே ராஜா "அப்படியேதானே எடுத்திருக்கிறேன் பிற கேள் கவலைப்படுகிறாய் என்று சொல்லிக் கொண்டே மாம்பழத்துடன் ஓடி மறைந்தான்.

அண்ணா கோப்பிக்கு நிகர்

அண்ணா கோப்பியே!

அண்ணா கோப்பி துணுக்குப் போட்டியில் ஏராளமான நேயர்கள் பங்குபற்றி இருந்தனர். பிரசுரிக்கும் தகுதி பெற்ற 3 துணுக்குகளுக்கு 3 மாத சிரித்திரன் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

மனேவி: உங்க கம்பனி லாபத்தில் இயங்குவதின் மர்மம் எங்க?

கணவன்: எல்லாரும் பருகுவது அண்ணா கோப்பி அதனால் யாருமே அங்கே தூங்கி வழியாமல் உற்சாகமாய் வேலை செய்யிறார்கள்.

ம. கௌரிதாஸ்
இந்திரம்மன் கோவிலடி
துன்னாலை வடக்கு — கரவெட்டி

அரசன்: புலவரே உம்புலமைகண்டு மெச்சுகிறோம். நீர் விரும்பியதைக் கேளும்.

புலவன்: மன்னா! எனக்கு பொன் வேண்டாம் பொருள் வேண்டாம். வாழ்நாள் எல்லாம் அண்ணா கோப்பி குடிக்கவதை செய்தால் போதும்.

ஏ. ரவிவர்மா
செவ்வா நகர், பாலமோட்டை
ஓமந்தை.

காதலன்: கவிதா நானாக்கு உங்க வீட்டுக்கு வந்து அம்மா, அப்பாவுடன் நம்ம விஷயத்தை கதைக்கலா?

காதலி: காலையிலே என்றால் ஏழரை மணிக்கும் பின்னரே என்றால் நாலுமணிக்கும் வாங்க.

காதலன்: ஏன் டார்லிங்?

காதலி: அப்போதான் அவர்கள் அண்ணா கோப்பி குடித்திட்டு கல்ல மூட்டிலே நிற்பார்கள்.

கே. தர்மலிங்கம்
கே. கே. எஸ். வீதி, கோண்டாவில்

அண்ணா கோப்பித் தொழிலகம்

விவரம்

தொலைபேசி: 7412

**காலத்தால் அழியாத
கலையழகு மிளிரும்
தங்க நகைகளுக்கு**

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

**ஸ்யாமளா நிகேதன்
நகை மாளிகை**

246, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7501.

இஸ்ஸையெனும் பொருள்
இஸ்ஸையெனாது
நயந்துதரும்
ஸ்தாபனம்

559, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கும் சி. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களால், 559, கே. கே. எஸ் வீதியில் உள்ள கவின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.